

Ny tysk Afrikapolitik: Investeringer, Mittelstand, Fair Trade

19. jan., 2017 – Tysklands udviklingsminister Gerd Müller har udgivet sit udkast til en ny Afrikapolitik for Tyskland. Vægten er ikke længere lagt på pengeoverførsler og finansiering af mange isolerede, små projekter, men snarere på jobskabende investeringer i afrikanske lande med den aktive deltagelse af den tyske *Mittelstands* selskaber. Hvis sidstnævnte investerer, vil Ministeriet bevilge risikogarantier og skattelettelser. Flere penge end mængden af traditionel udvikling vil blive nødvendigt, men Afrika ville også få mere at skulle have sagt i dets egne udviklingsperspektiver – hertil må FN's Sikkerhedsråd reformeres, således at Afrika (dvs., Den afrikanske Union) får et sæde som permanent medlem.

Hvis Afrika ikke får den støtte, det har behov for, vil millioner af unge afrikanere komme til Europa hvert år, og ikke 170.000, som i 2016, advarede Müller. I et interview på ARD Tv morgenshow sagde han, at fokus helt sikkert ville ligge på at samarbejde med de stater i Afrika, der er stabile og forpligtende engageret til samarbejde, men debatten om korrupsion bør altid huske, at alvorlig korrupsion også findes i Europa – hvor den igangværende undersøgelse af Volkswagen om deres dieselsvindel er et fremtrædende eksempel netop i disse dage.

Denne nye fremgangsmåde over for Afrika er endnu ikke officiel politik; udkastet til forslaget skal diskuteres med Ministerierne for Udenrigsanliggender, Økonomi og Finans. 'De Grønne' og hele deres følge af NGO'er er utilfredse med udkastet – hvilket afslører dem alle som værende fjender af afrikansk udvikling.

Med Obamas afgang dukker nukleart plasma atter op rundt omkring på globen

Paris, 19. jan., 2017 (Nouvelle Solidarité) – For et par uger siden annoncerede den tyske stellarator i Griefswald nogle særdeles lovende resultater inden for videnskaben om plasmafysik. I Frankrig, den 14. dec., ved lokaliteten for den Franske Atomenergikommission (CEA) i Cadarache, i det sydlige Frankrig, hvor ITER er ved at blive bygget, annoncerede forskningsteams stolt, at de opnåede det første plasma i WEST-tokamakken, søsterreaktoren til den kinesiske EAST (Eksperimentel Avanceret Superledende Tokamak), der satte en milepæl en måned tidligere med en 60 sekunder lang, fuldt ikke-induktiv/stabil lang puls H-modus plasma under strålefrekvens opvarmning. (!) (for nærmere forklaring, se evt. <http://west.cea.fr/en/index.php>)

I Frankrig er WEST-projektet (Tungsten (W; wolfram) Miljø i Stabil Tokamak) en gen-konfiguration af den franske »TORE Supra« superledende tokamak til et prøveanlæg for ITER. Siden dens konstruktion i 1980'erne er Tore Supra tokamakken videreudviklet til at forbedre plasmaydeevnen og har endda sat verdensrekord med en stationær plasma, der varede over 6 minutter med en injiceret og ekstraheret energi på 1 gigajoule (GJ).

I dag tilsigter både EAST og WEST, i et eksemplarisk samarbejde for menneskehedens fælles mål, at kvalificere »teknologiske byggesten«, dvs., gennemføre tests på forhånd, på en mindre skala, af en ny komponent ved navn »divertor« (EU300 million), som vil være afgørende for ITER. Denne

divertor, der befinder sig på bunden af vakuumkammeret, er en afgørende komponent, da den modtager det meste af varmen og partikelstrømmen, der kommer fra det centrale plasma. Dens funktion er at ekstrahere »asken« (helium) og en del af varmen, der produceres af fusionsreaktionen, samtidig med, at den minimerer kontamineringen af plasmaet af de andre urenheder.

Nu, hvor denne store milepæl er passeret, fortsætter man med forberedelserne af WEST-tokamakken til den første, eksperimentale kampagne i foråret 2017, med hensyn til at validere flere andre nye komponenter og teknologier for den 54 meter høje, gigantiske ITER fusions-tokamak.

Læsere i dag bør mindes om, at ITER begyndte i 1985 som et Reagan-Gorbatjov initiativ med ligeværdig deltagelse af Sovjetunionen, EU, USA og Japan. Dengang mente to forskere, Alvin Trivelpiece (USA) og Jevgenij Velikhov (USSR), at det næste skridt i fusionsforskning ville overstige budgettet for enhver nation, og at samarbejde ville være internationalt fordelagtigt. Siden da har USA skåret sin finansiering af ITER ned, alt imens Kina, Indien og Sydkorea har tilsluttet sig, og andre, såsom Iran, er i færd med at tilslutte sig.

Sergei Lavrov: Det er de vesteuropæiske ledere, der forsøgte at influere på USA's valg, ikke Rusland

19. jan., 2017 – Under en pressekonference i Moskva den 18. jan. med den østrigske udenrigsminister, Sebastien Kurz, og

den russiske udenrigsminister Lavrov, fandt følgende ordveksling sted:

Spørgsmål: På det seneste har de vestlige medier svirret med historier om kompromitterende materiale, læk, skræmmehistorier om spionage og plantede historier. Rusland nævnes og anklages for ikke alene hackerangreb, men for næsten alt muligt. Kunne De kommentere på dette?

Sergei Lavrov: Vi er ærligt talt blevet trætte af at diskutere spørgsmålet og russisk indblanding i USA's interne anliggender, i særdeleshed valgkampagnen, der endte med Donald Trumps valgsejr til præsident. Fordi disse grundløse, ikke-beviste bagtalelsesanklager fortsætter med at cirkulere, vil jeg gerne sige, at det kyniske i denne situation er, at vi bliver anklaget af dem, der rent faktisk selv intervererede i valgkampagnen.

Rusland har gentagne gange erklæret, at vi er rede til at arbejde sammen med enhver præsident, som det amerikanske folk vælger i overensstemmelse med amerikansk lov ... Men, ulig os, så talte flere ledere af USA's allierede lande imidlertid til fordel for Hillary Clintons kampagne. Den tyske kansler Angela Merkel, den franske præsident François Hollande, UK's premierminister Theresa May og ledere af andre europæiske stater var aktivt involveret i dette. Hvad mere er, udover direkte at føre valgkampagne for Hillary Clinton, så havde regeringsrepræsentanter for europæiske lande ingen skrupler ved at dæmonisere Donald Trump. For eksempel kaldte min tyske modpart, Frank-Walter Steinmeier, ham for én, der prædikede had. UK's udenrigsminister Boris Johnson sagde endda, at Donald Trump var utilstrækkelig, alt imens daværende franske premierminister Manuel Valls udtalte, at den Republikanske kandidat blev afvist af hele verden. Og alt dette blev sagt, ikke som en hvisken i en snæver kreds, men højt og for hele verden.

Tiden er måske inde til at indrømme, at det ikke var Rusland,

men USA's allierede, der groft intervererede i USA's interne anliggender i valgkampen. Og flere af dem kan i øvrigt stadig ikke beherske sig og dæmpe sig ned. Vi blander os ikke i disse skænderier. Vi holder os, som en principalsag, ude af det, der i øjeblikket foregår i USA mellem den afgående administration og Donald Trumps team. Men angrebene fra Barack Obamas team imod den nyvalgte præsident synes imidlertid til tider hykleriske. For blot et par dage siden, den 15. januar, i et interview med *The Times* og *Bild*, hvor Donald Trump udtale sin mening om den tyske migrationspolitik, sagde min amerikanske modpart John Kerry, at det var uetisk og udgjorde indblanding i tyske interne anliggender. Og dette siges af mennesker, der forsøgte at prædike for andre lande, inklusive Europa, (f.eks. talte Barack Obama personligt mod Brexit), ikke blot i ord, men som intervererer i andre landes interne anliggender på en måde, der langt fra er uskadelig, med anvendelse af militærmagt, der har til formål at fremtvinge regimeskifte. Dette er derfor udtryk for ikke alene dobbelte standarder, men sandsynligvis tredobbelte standarder. Vi mener, at de folk, der fremkommer med sådanne anklager imod os, hvor de forsøger at lægge skylden (for egne handlinger) over på en andens skuldre, bør rødme af skam, i det mindste.

Foto: Sergei Lavrov holdt en fælles pressekonference i Moskva med den østrigske udenrigsminister, Sebastian Kurz, der er på statsbesøg i Moskva efter indbydelse fra Lavrov.

Det næste stadium i

menneskets evolution

Leder fra LaRouchePAC, 19. januar, 2017 – De næste dage vil se mange revolutionære udviklinger, kvalitativt nye udviklinger, der ikke ligner noget som helst andet, som tidligere er set i menneskehedens historie. Men én ting ved vi, som allerede er uundgåelig og ubestridelig. *Deres system er færdigt.* Det er forbi, og kommer aldrig tilbage. Jo, de kan lave ballade, som de netop gør. De kan lave et blodigt rod, hvis de får lov – men de vil aldrig være i stand til at bringe dette system tilbage fra graven. Gud ske tak og lov, at vi er færdige med det, for altid.

Så snart, vi kendte resultatet af præsidentvalget, sagde Lyndon LaRouche, at det ikke var USA, der havde afvist Hillary Clinton, Barack Obama og alt, hvad de stod for – det var hele verden, der havde afvist dem. Det var et globalt fænomen. Uanset, hvad Angela Merkel måtte mene, så havde verden fået nok af deres myrderi og udplyndring – af Det britiske Imperiums uforskammethed og hybris igennem tre århundreder. Verden havde besluttet at lade dem tilbage i mudderet, og gå videre. Videre til det næste stadium i menneskehedens evolution, som allerede er begyndt.

Det næste stadie i evolutionen er et helt, indbyrdes forbundet kompleks – moralsk, fysisk, psykologisk og videnskabeligt – alle disse aspekter tæt sammenvævet, som det altid har været i Lyndon LaRouches tankegang. Ét ord for dette nye stadium af vor arts evolution er det »Nye Paradigme«. Det Nye Paradigme, hvor, som Helga Zepp-LaRouche så mindeværdigt har sagt det, »vi bliver virkelig menneskelige«. Dets nye »platform« for økonomisk udvikling inkluderer Verdenslandbroen, som hr. og fr. LaRouche for første gang lancerede som en idé for omkring tredive år siden, og som nu er i færd med at blive virkeliggjort under lederskab af Kina og Putins Rusland.

Med seneste nyt-udviklinger, der vælter frem for hver dag, der

går, er projektet for Kra-kanalen igennem Thailand, som Lyndon LaRouche har kæmpet for siden 1980'erne, pludselig kommet tilbage på toppen af dagsordenen. Det forestående nummer af *EIR*, dateret den 27. januar, vil citere ham fra et interview i Singapore-avisen *Fortune Times* fra 2014, om Kra-kanalen:

»Opdel Øst- og Sydasiens maritime område i tre hovedkategorier: Kina, en gigant; Indien, en gigant; og så den maritime forbindelse, i hele Sydøstasiens maritime områder. Tilføj indvirkningen af sådanne tre-i-én maritime og relaterede forbindelser, til de fysisk-økonomiske relationer til de amerikanske kontinenter mod øst, og til Mellemøstens underside og Afrika. Så kommer udviklingen af Kra-kanalens potens til syne som ikke alene et eminent muligt træk, men som en strategisk, politisk-økonomisk kraft for hele planeten.«

LaRouche bemærkede også, at den primære opposition til Kra-kanalen internt i Asien er Singapore, og at hovedkilden til modstand fra Singapore er helt igennem globale, britisk-imperiale, militærstrategiske interesser. Men, tilføjede han:

»Den blotte volumen af maritim handel mellem Asiens to store nationer [Kina og Indien], samt deres forbindelser gennem Sydasiens maritime områder, gør Kanalen til sandsynligvis at være det potentielt set mest fordelagtige, og også mest effektive, projekt for hele Stillehavsområdet og Det indiske Oceans område, samt for den samtidige udvikling af de store områder af planeten som helhed.«

Kina og Japan har lagt projektet for Kra-kanalen[1], der er en hovedforbindelse i den Maritime Silkevej, frem på bordet igen. Samtidig, som en del af Silkevejen for Afrika, har Kina engageret sig i Transaqua-projektet, det største infrastrukturprojekt, Afrika nogensinde har overvejet, som det rapporteres i *EIR*-magasinet fra 6. januar. Som Cladio Celani her skrev, så handler denne idé om »en vandvej, der vil være i stand til at genopfylde Tchad-søen og samtidig skabe en gigantinfrastruktur for transport, energi og landbrug i

Centralafrika. Byggeriet af et sådant infrastrukturprojekt ville tilbyde jobs til millioner af afrikanere og lægge fundamentet for fremtidig udvikling.«[2]

Vidtrækkende, som det er, så er Verdenslandbroen blot en del af dette Nye Paradigme. Til dette hører også den nye, »økonomiske platform«, som udgøres udviklingen af det umiddelbare rum (dvs., Solsystemet). Det er fuldt ud opnåeligt, at, i den umiddelbare fremtid, vil nationer gå sammen om et rumprogram, hvis amerikanske komponent alene vil blive langt større end Kennedys Måneprogram. Og vi kan og må have et succesfuldt, internationalt program for at producere stort set gratis energi til menneskeheden, på basis af kernefusion. Disse programmets nødvendige grundlag er et statsligt banksystem og en statslig kreditpolitik, der er målrettet herpå, og som må begynde med en genoplivelse af Franklin Roosevelts beskyttelse gennem Glass/Steagall-bankopdelingsloven.

Lyndon LaRouches »Fire Nye Love« (til USA's, og verdens, omgående redning) er således den ene, enkeltsående forudsætning for USA's tilslutning til det Nye Paradigme.

Hele det overordnede design har ligeledes integrerede moralske og kulturelle dimensioner. Snarere end blot et forsøg på at beskrive dem, kan vi henvise læserne til Lyndon LaRouches »Manhattan-projekt«, som er disse dimensioners førende organisation i nutidens verden. Manhattan-projektets fejring af Martin Luther King sidste weekend legemliggør dette på den meste intense måde.

Der er ingen garanti for succes – meget langt fra. Kreativ, fri vilje – din skabende, frie vilje – kræves, hvis menneskeheden skal bevæge sig opad til dette næste trin, der vinker forude.

Vi slutter med Krafft Ehrickes ord fra 1966, som vi tidligere har citeret her i lederartiklen:

»Fødselstimen, det være sig for et nyt liv eller en ny æra, er sandhedens time, hvor vi udfordres af smerte, tvivl og frygt, og intensiteten af deres angreb forårsager de kompenserende kræfter af styrke, tillid og mod at rejse sig til sjældne toppunkter af intensitet og kraft. Verden synes at bryde sønder under smerten fra denne nådesløse konfrontation af det gamle og det nye.«

Vi kan vinde dette her.

Foto: USA's præsident Franklin D. Roosevelt, der i 1933 satte Glass/Steagall-bankopdelingsloven i kraft, som indledte USA's udtræden af 'Den store Depression' og en udvikling, der ved slutningen af hans præsidentskab, ved hans død i 1945, havde gjort USA til den største fysisk-økonomiske magt, verden havde set.

[1] Se også: 'Major Breakthrough on Kra Canal Project' inkl. video:

<https://larouchepac.com/20170117/major-breakthrough-kra-canal-potential>

[2]

http://www.larouchepub.com/eiw/private/2017/2017_01-09/2017-01/pdf/28-32_4401.pdf

**POLITISK ORIENTERING den 19.
januar 2017:**

Dagen før Trumps indsættelse

Med formang Tom Gillesberg.

Lyd:

Kom til koncerten:

En Musikalsk Dialog Mellem Kulturer

Fredag den 17. februar 2017, kl. 19,

Det Russiske Center for Videnskab og Kultur

Vester Voldgade 11, København.

Gratis adgang.

Kontakt os!: +45 35 43 00 33; 53 57 00 51

Xi Jinping til FN i Genève: Intet er for vanskeligt

18. jan., 2017 – Præsident Xi Jinping holdt i dag en hovedtale i FN-bygningen i Genève efter et møde tidligere på dagen med dr. Margaret Chan, direktør for Verdenssundhedsorganisationen, og med chefen for den Internationale Olympiske Komite. Man afventer et udskrift.

Xis præsentation skitserede de højeste mål for verden af nationer, på en måde, der var rig på metaforer. Han sluttede med at fastslå sine fem, vigtige prioriteter.

Blandt de understregede ideer var nødvendigheden af at opgive krig og gå ind i en diplomatisk og politisk dialog for at løse problemer. Han fik spontan applaus, da han sagde, 'Selv den tykkeste is kan brydes'.

Da han sagde fra over for nejsigernes idé om, at visse problemer er for umedgørlige, og at et forsøg på at løse dem blot medfører ballade, sagde han, at kinesernes overbevisning er den, at »man skal ikke opgive at spise, fordi man tror, man måske får maden galt i halsen ... «

I en smuk behandling af verdens forskellige kulturer og religioner, citerede han igen et gammelt, kinesisk ord, der siger, 'den rigeste suppe er lavet af det højeste indhold af forskellige ingredienser' ...

Før Xi afsluttede med sine fem punkter, udtrykte han sin egen metafor for at fokusere på, hvordan man skal tænke på økosystemet, når der med sikkerhed vil opstå problemer, selvfølgelig, med forurening og andre lignende ting i takt med, at menneskeheden gør fremskridt med nye teknologier. Xi sagde, at han husker, da han fik sin første schweizerkniv, og hvordan den kunne gøre så mange forunderlige ting. Han sagde, »Ville det ikke være vidunderligt, hvis vi havde en schweizerkniv, og når der opstår et problem, så tager vi bare kniven frem og fikser det ...«

Xi blev varmt introduceret af FN's generalsekretær Antonio Guterres og af generalforsamlingspræsident Peter Thomson.

Foto: Xi Jinping taler i FN, 18. jan., 2017. (Hele talen kan, med engelsk speak, høres her: <https://www.youtube.com/watch?v=voSm7E7UP0o>)

Sergei Lavrov: Vestens post-kristne messianisme har bragt kaos til verden – Vi må genindføre menneskelige værdier

Leder fra LaRouchePAC, 18. januar, 2017 – Med blot to dage tilbage under den morderiske, degenererede Obama-administration, og med nyvalgte præsident Trump, der lover at gøre en ende på »regimeskifte« og genoprette relationerne med Rusland, har den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov og præsident Vladimir Putin taget fløjlshandskerne af med hensyn til den trussel mod menneskeheden, som Obama og hans controllers repræsenterer.

På en årlig pressekonference tirsdag begyndte Lavrov med en erklæring om det internationale samfunds svigt med hensyn til at forenes imod terrorisme. Det er et »systemisk problem«, sagde han, »sammensat af grundlæggende uoverensstemmelser mellem på den ene side den objektive orientering hen imod dannelsen af en polycentrisk verden, og på den anden side, handlingerne fra dem, der forsøger at holde fast ved det forældede koncept om unipolaritet. Jeg refererer til dominansen af, ikke engang så meget én stat, som af en gruppe af stater med deres egne værdisystemer«.

Og hvad er det for værdier, spørger han, som Vesten konstant kræver, at Rusland og verden må vedtage?

»Det er sandsynligvis ikke de værdier, som bedstefædrene til nutidens europæere proklamerede«, sagde Lavrov, »men noget nyt og moderniseret, frit slag, ville jeg sige. Disse værdier kunne man kalde post-kristne. De er radikalt og fundamentalt i strid med de værdier, der er nedarvet fra generation til generation i århundreder i vort land, og som vi ønsker at værdsætte og videregive til vore børn og børnebørn. Når vi og mange andre, under udenrigspolitiske kampe, konfronteres med et krav om at acceptere disse nye, post-kristne, vestlige værdier, inklusive eftergiveness og en universalitet i en liberal tilgang til den enkelte persons liv, mener jeg, at det er uanstændigt på et menneskeligt niveau. Men, som professionelle diplomater, er det en kolossal fejltagelse og en totalt uacceptabel overvurdering af jeres egen indflydelse på internationale relationer.«

Lyndon LaRouche responderede på disse udtalelser med fuld enighed. »Dette er ligesom Første Verdenskrig«, sagde han. »Værdierne af det 19. århundredes Amerika blev ødelagt i Første Verdenskrig«, en krig, skabt af briterne med det formål at ødelægge amerikansk samarbejde med Europa, især Tyskland, omkring international nations-opbygning. Den optimisme, der karakteriserede Alexander Hamiltons, John Quincy Adams' og Abraham Lincolns Amerika, druknede i pessimismens og geopolitikkens blod.

Putin advarede ligeledes om, at det »messianske« hysteri i Vesten er gået så vidt, at de nu forsøger at gennemtvinge en 'farvet revolution' mod den nyvalgte præsident i deres eget land, en præsident, der har brudt med det kontrollerede miljø.

»Man har det indtryk«, sagde Putin tirsdag, »at, efter en testkørsel i Kiev, er de nu parat til at organisere et 'Maidan' i Washington, for at forhindre Trump i at indtage embedet.«

Hertil bemærkede LaRouche, at det var truslen om at blive myrdet, der tvang den valgte præsident i Ukraine, Viktor

Janukovitj, til at flygte, konfronteret med de amerikanskstøttede, neonazistiske bøller på Maidan. I dag er truslen om mord, for at stoppe Trump, en meget virkelig fare. I hele Amerikas historie har det kun været de præsidenter, der trodsede briterne og Wall Street, som blev ofre for politiske mord. I dag er Londons rolle i at orkestrere en »farvet revolution« imod Trump åbenlyst afsløret. Trump selv, i et interview med Londonavisen *Times* mandag, gjorde nar ad MI6-agent Christopher Steele for dennes vilde fabrikationer om Trump, der skulle være kontrolleret af Moskva, og som blev taget op og faldbudt af den amerikanske presse. Trump sluttede ved at sige til *Times*-reporteren: »Hvis denne fyr er en britisk fyr, så har I en masse problemer.«

I sit interview sagde Lavrov, at »vore relationer med Kina er de bedste nogensinde i vore to landes historie« og påpegede Putins besøg i Kina i juni 2016. I denne uge er den kinesiske præsident, Xi Jinping, hvis Silkevejsprogrammer er i færd med at transformere verden, i Schweiz, hvor han i sin hovedtale til Davos Forum sagde, at den finansielle krise var forårsaget af »finanskapitalen, der udtog overdrevne profitter, og af, at den finansielle lovgivning ikke havde håndteret dette«. Dette er præcis LaRouchePAC's budskab til Kongressen – hold Donald Trump fast på sit valgkamplofte om at vedtage Glass-Steagall, omgående, for at underkaste det bankerotte, finansielle system lovmæssig konkursbehandling, før det bryder sammen og trækker den vestlige verden ind i depression, og krig.

Det Nye Paradigme er inden for rækkevidde, hvis det lidende folk i USA og Europa kan række ud efter stjernerne og, som Wilhelm Tell i Schillers drama, sige til verden: »Nej, der er en grænse for tyranens magt.« Den revolutionære gæringsproces, som frembringer Brexit, Trumps valgsejr og flere valg i Europa imod EU-diktaturet og de vanvittige, anti-russiske politikker, frembyder det rette momentum for en sand, international renæssance, der udløser menneskehedens kreative evne til at skabe en fremtid, der er mennesket værdigt.

Foto: Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov holder sin årlige pressekonference med en gennemgang af året 2016. (Kan ses med engelsk speak her: <https://www.youtube.com/watch?v=YLl8t4XehXI>)

Kinesisk medie rapporterer, at »Bælt-og-Vej« får støtte fra indflydelsesrig tysk politiker, Helga Zepp-LaRouche, på seminar i Stockholm

17. jan., 2017 – China Radio Internationals engelske webside, CRIEnglish.com, rapporterer i dag, at »Kinas Bælt-og-Vej-initiativ har fået støtte fra en indflydelsesrig, tysk, politisk aktivist, Helga Zepp-LaRouche, medstifter af Internationale Schiller Institut, sagde, at Bælt-og-Vej-initiativet ikke alene var en god idé, men også meget praktisk. Gennem at bygge infrastruktur, sagde hun, forbedres folks levestandard og fattigdom lettes, gennem et fokus på udvikling.

»Zepp-LaRouche talte på et indflydelsesrigt seminar (11. jan.) i den svenske hovedstad Stockholm, med deltagelse af henved 100 personer, de fleste af dem honoratiores fra diverse ambassader i byen.

'Geopolitik har været årsag til de to verdenskrige, og jeg mener, vi må gå over til menneskehedens fælles mål; jeg mener, det absolut er den substantielle udfordring for os at løse. Og jeg mener, at det kinesiske tilbud om at få en win-win-situation for alle lande i verden er det eneste, praktiske initiativ på bordet'«, sagde LaRouche.

»Det kinesiske forslag om Bælt-og-Vej-initiativet bringer henvend 60 lande sammen i Asien, Europa, Mellemøsten og Afrika, for at fremme handel og samarbejde. Det blev først fremlagt som forslag af den kinesiske præsident Xi Jinping i 2013 og består af to hovedgrene – det Økonomiske Silkevejsbælte, og det 21. Århundredes Maritime Silkevej.«

»Helga Zepp-LaRouche optrådte på seminaret som medforfatter af en ny bog, *Fra Silkevejen til Verdenslandbroen* [sic], der er blevet oversat til kinesisk, arabisk og flere andre sprog. I denne bog udtrykker hun sin stærke overbevisning om, at strategien med Bælt-og-Vej er et godt paradigme, der vil erstatte geopolitik.«

»'Jeg mener, at det er en udvikling i den rigtige retning, for i begyndelsen tænkte folk, at det er enten Kina eller Rusland, eller Centralasien; enten nord eller syd, øst eller vest, men i mellemtiden har det strategiske partnerskab mellem Rusland og Kina løst dét problem.'«

»LaRouche mener, at kun gennem udvikling kan krige og konflikter undgås, som hun føler, er de største fjender af udvikling og byggeri af infrastruktur, der i sig selv er befordrende for udvikling og forbedring af menneskers liv. Medforfatter Hussein Askary sagde, at deres bog havde til formål at udarbejde nogle meget praktiske planer, for eksempel, hvordan Irak kunne finde sin plads i ideen om Bælt-og-Vej.«

»'Man behøver ikke at sende penge til Irak eller selv Afrika, for disse lande har resurser; det, som disse lande behøver, er

teknologi. Og det er, hvad Kina stiller til rådighed. Kina leverer teknologi og spørger ikke, om man har penge eller ej, for, når ens naboer bliver rigere, vil man selv drage fordel af det, man skaber et marked, man skaber ny teknologi og innovationer.'«

»Helga LaRouche fortsatte med at sige, at hun mener, at Kina vil blive en virkelig model for relationer landene imellem, gennem samarbejdende udvikling.«

Artiklen ledsages af to fotos, der viser Zepp-LaRouche tale ved arrangementet, samt dias-billedet, der viser »Bælt-og-Vej-initiativet og LaRouche-planer«.

(Se Helgas tale i Stockholm her: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=17330>)

Xi Jinping på Davos Økonomiske Verdensforum placerer udvikling i centrum for global styrelse

17. jan., 2017 – I en vidtrækkende tale, der åbnede Davos Økonomiske Verdensforum i Schweiz, fremsatte den kinesiske præsident Xi Jinping krav om en reform af det globale styrelsessystem med noget, man kunne karakterisere som »globalisering på kinesisk«. Med en advarsel om faren ved at trække sig tilbage til en defensiv protektionisme, stillet over for de finansielle storme, sagde han, at det ville være ligesom at smække sig inde i et mørkt værelse, hvor man ganske vist er beskyttet mod regnen udenfor, men også vil mangle lys

og frisk luft at indånde.

Samtidig fordømte han det nuværende, globale systems nederlag, den voksende ulighed, voksende fattigdom og arbejdsløshed. Og dog, »menneskets historie fortæller os«, sagde Xi, »at man ikke bør frygte problemer, men at de må konfronteres. Vi må møde udfordringerne og udstikke den rette kurs for økonomisk globalisering ... Hvis man er ræd for stormen og for at udforske en ny verden, vil man før eller siden drukne i havet.« Med henvisning til Kinas egen erfaring sagde han, »Vi har haft vores andel af at kvæles i vandet, og vores andel af malstrømme«, men »den globale økonomi er et stort hav, og man kan ikke undfly det, og heller ikke trække sig tilbage fra det«. Xi advarede også mod en handelskrig og sagde, at »ingen vil blive vinder i en handelskrig«.

Om den globale finanskriser sagde Xi, at dette ikke var forårsaget af »globalisering«, men snarere af, at »finanskapitalen udtog overdrevne profitter og af, at finansiel lovgivning ikke har håndteret dette«. Alt imens globalisering har skabt betydelige problemer, så har mekanismerne for at løse disse problemer svigtet.

»Utilstrækkelig global styrelse gør det vanskeligt at håndtere disse problemer«, sagde Xi. »Der er et rungende krav fra det internationale samfund om en reform af det globale styrelsessystem, og som nu er en presserende opgave«, sagde Xi. »Og alle lande er ligeværdige medlemmer af det internationale samfund og fortjener at høres«. Desuden, fortsatte han, »må globale konnektivitet udvikles for at alle kan opnå velstand«. I centrum for denne »globalisering« er udvikling, og udvikling er baseret på udviklingen af videnskab og teknologi, sagde Xi. »Dette er et produkt af os alle sammen, og ikke produktet af et enkelt individ«, sagde Xi. Med et citat af Lincoln, (og også Sun Yat-sen, uden at nævne nogen af dem), sagde Xi, »Udvikling er af folket, ved folket og for folket«.

Verdenssamfundet må udvikle en »dynamisk innovationsdrevet model«, sagde han. Kun gennem innovation og reform kan vi håndtere den sløve økonomi. For det andet, »bør vi udvikle en åben og indbyrdes forbundet fremgangsmåde for en udvikling af et åbent, win-win-samarbejde«. Og for det tredje, »er det afgørende at have en sund udviklingsfilosofi og model«, som er »afbalanceret, retfærdig og inkluderende«. »Nedbringelse af fattigdom, arbejdsløshed og uretfærdighed bør prioriteres«, sagde Xi.

Xi forsikrede sine tilhørere om, at Kina ville holde kursen, opretholde en solid vækstrate, fortsætte med sin strukturelle reform og åbenhed mod omverdenen, samt spille en større rolle i at dele sin vækst med andre. Xi pegede på G20-topmødet i Hanzhou, der placerede innovation i centrum for økonomisk udvikling, og på Bælt-og-Vej-initiativet, som vil afholde et stort topmøde i maj måned i Kina. »Hvis vi fortsætter med at bygge et fællesskab for en fælles fremtid for menneskeheden«, sagde Xi, »kan vi skabe en bedre verden«.

Xi Jinping i Davos: Vær ikke bange for at udforske en ny verden

Leder fra LaRouchePAC, 17. januar, 2017 – Med verdens blik rettet mod ham, holdt den kinesiske præsident Xi Jinping hovedtalen for Davos Verdensøkonomiske Forum den 17. januar, hvor han fremlagde det, hans Udenrigsministerium beskrev som »en gennemarbejdet plan for det menneskelige samfunds fremtidige fremskridt«.

Xi sagde, at den globale finansielle krise var forårsaget af,

at »finanskapitalen udtog overdrevne profitter og af, at finansiel lovgivning ikke har håndteret dette«, og at der er voksende internationale krav om fundamentale reformer. Han præsenterede Kinas Bælt-og-Vej-initiativ som et åbent tilbud til alle nationer, fordi »udvikling er af folket, ved folket og for folket« og er baseret på voksende produktivitet baseret på udviklingen af videnskab og teknologi. Og han understregede, at menneskets historie »fortæller os, at man ikke skal frygte problemer, men at de må konfronteres ... Hvis man er ræd for stormen og for at udforske en ny verden, vil man før eller siden drukne i havet«.

Den totale intellektuelle og moralske bankerot af det gamle, døende paradigme reflekteredes godt af en forvirret establishment-deltager i Davos, Moises Naim fra Carnegie Institut, der blot kunne sprutte: »Der er enighed om, at der foregår noget enormt, på globalt plan og på mange måder uden fortilfælde. Men vi ved ikke, hvad årsagerne er, eller hvordan man skal håndtere det.«

Men dét ved Xi Jinping og Vladimir Putin, og dét ved ligeledes Lyndon LaRouche og de amerikanere, der er kloge nok til at lade sig lede af hans videnskabelige og strategiske tænkning. Inkluderer dette mon den næste præsident i USA, Donald Trump?

Som Putin sagde ved en pressekonference i Moskva, mens Xi endnu talte i Davos: »Jeg kender ikke hr. Trump ... Jeg ved ikke, hvad vil gøre på den internationale arena, så jeg har intet belæg for hverken at angribe ham, kritisere ham eller forsvare ham.« Det, der står klart, fortsatte han, er, at der foregår »et 'Maidan' i Washington for, at Trump ikke skal indtage embedet ... [og] at binde den nyvalgte præsident på hænder og fødder, med hensyn til implementeringen af hans løfter forud for valgkampagnen til det amerikanske folk og det internationale samfund«. Med hensyn til dem, der lækkede det løgnagtige dossier, så »er de værre end prostituerede, de har ingen moralske grænser«, udtalte Putin med eftertryk.

Det, der står på spil, er epokegørende, som Helga Zepp-LaRouche understregede i en strategisk vurdering, der udgives i det kommende nummer af *EIR* (se hele artiklen på dansk: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=17403>)

»Det uhørte hysteri hos de etablerede medier og de neokonservative på begge sider af Atlanten over Donald Trumps valgsejr giver stof til et førsteklasses lærestykke i den faktiske dynamik, der netop udfolder sig på den strategiske scene. Det demonstrer med al mulig tydelighed og for selv den mest naive tilhænger af den politiske korrekthed, at det her ikke drejer sig om det ene partis interesser over for det andet parti. Det drejer sig om et døende imperiums metoder over for frembruddet af et nyt paradigme, hvis præcise indhold endnu ikke er entydigt defineret, men som i hvert fald er et nej til globaliseringen ...

Dette imperium er ikke det samme som nationerne USA eller Storbritannien; det er de oligarkiske kræfter, der får opfyldt deres krav om magten fra det neoliberale, transatlantiske finanssystem og det militære forsvar af den unipolære verdensorden, og som er fuldstændigt ligeglade med de undersåtters ve og vel, der tilfældigvis også bor i deres stater. Det er mod dette imperium, at der er en global revolution i gang, og som er kommet til udtryk i både Brexit, i Trumps valgsejr og i nejjet til Renzi's folkeafstemning i Italien ...

Imens vokser det nye paradigme frem i form af en ny, økonomisk verdensorden, hvor BRIKS-staterne og Kinas politik med Den nye Silkevej tilbyder et win-win-samarbejde til alle verdens nationer, hvor alle kun kan vinde gennem gensidig fordel. Såfremt det lykkes for Trump at samarbejde med denne nye kombination, hvilket man først vil få at se, når han er indsat i embedet, kunne en ny æra for menneskeheden begynde, hvor suveræne nationer samarbejder om et skæbnefællesskab for menneskehedens fremtid, og hvor imperiets æra (endelig) bliver lagt i graven.«

Den britiske efterretningstjeneste afslører sig selv i sine operationer mod Trump. Af Helga Zepp-LaRouche

Imens vokser det nye paradigme frem i form af en ny, økonomisk verdensorden, hvor BRIKS-staterne og Kinas politik med Den nye Silkevej tilbyder et win-win-samarbejde til alle verdens nationer, hvor alle kun kan vinde gennem gensidig fordel. Såfremt det lykkes for Trump at samarbejde med denne nye kombination, hvilket man først vil få at se, når han er indsat i embedet, kunne en ny æra for menneskeheden begynde, hvor suveræne nationer samarbejder om et skæbnefællesskab for menneskehedens fremtid, og hvor imperiets æra bliver henlagt.

14. januar, 2017 – Det uhørte hysteri hos de etablerede medier og de neokonservative på begge sider af Atlanten over Donald Trumps valgsejr giver stof til et førsteklases lærestykke i den faktiske dynamik, der netop udfolder sig på den strategiske scene. Det demonstrer med al mulig tydelighed og for selv den mest naive tilhænger af den politiske korrekthed, at det her ikke drejer sig om det ene partis interesser over for det andet parti. Det drejer sig om et døende imperiums metoder over for frembruddet af et nyt paradigme, hvis præcise indhold endnu ikke er entydigt defineret, men som i hvert fald er et nej til globaliseringen.

Præcis på selve aftenen før Trumps første pressekonference som nyvalgt præsident, bragte den amerikanske fjernsynsstation CNN og internetfirmaet BuzzFeed som en kæmpesensation historien om et dossier på 35 sider, hvor det ud over usigelige anekdoter om Trumps påståede seksuelle vaner også blev påstået, at man havde beviser for, at Trump faktisk var en russisk agent. Efter den af cyberekspertter for længst gendrevne kampagne om, at Rusland skulle have hacket den demokratiske nationalkomites (DNC) e-mails, systematisk have tilsmudset Hillary Clintons anseelse og dermed have hjulpet Trump til sejren, skulle denne nye aktion lægge grunden til en snarlig rigsretssag, før Trump endnu havde indtaget Det Hvide Hus.

Forfatteren til dette dossier hedder Christopher Steele, en ruslandsekspert fra den britiske udenrigs-efterretningstjeneste MI6, der havde fabrikeret dossieret allerede i sommeren 2016. Det cirkulerede i flere måneder blandt amerikanske mediekredse og ansås for så utroværdigt, at der selv i valgkampens heftigste periode ikke var nogen, der ville offentliggøre det. Dossieret blev overgivet direkte til FBI-chefen Comey og derefter endnu engang af senator McCain til FBI, efter at McCain på en sikkerhedskonference i Canada fik en lovprisning at høre fra den tidligere britiske diplomat i Moskva, Sir Andrew Wood, af Steele og dennes troværdighed.

Efter at bølgerne over Ruslands påståede tyveri af det amerikanske valg gik højt, og Trump meddelte, at han stoled mere på Julian Assange fra Wikileaks end på de amerikanske efterretningstjenester, informerede de tre chefer for USA's efterretningstjenester – Clapper, Brennan og Comey – både USA's Senat, såvel som præsident Obama og den nyvalgte præsident Trump om deres version af hændelsen. Dossieret ville på grund af dets manglende troværdighed ikke have spillet nogen rolle, hvis ikke disse tre chefer havde tilføjet et resumé på to sider. Efter at det tvivlsomme dossier på denne måde havde fået en påtegning som et pålideligt efterretningsdokument, var dette startskuddet til, at CNN,

BuzzFeed og derefter de øvrige medier offentliggjorde samtlige 35 sider.

Dagen efter ringede Clapper til Trump for at gøre opmærksom på, at dossieret ikke stammede fra de amerikanske efterretningstjenester, og at han hverken kunne stå inde for dets troværdighed eller det modsatte. Og helt usædvanligt offentliggjorde han så en tilsvarende skriftlig erklæring. Efter at de tre efterretningschefer selv havde udløst aktionen, fulgte Clapper den altså op med endnu en aktion, hvilket i disse kredse betegnes som en »CIA-operation«, hvad der oversat kan gengives med at tilrettelægge en diplomatisk flugtrute.

Så hvad drejer det sig altså om? Eric Denécé, direktør for det franske Center for Intelligence Research, offentliggjorde den følgende analyse under overskriften: »En chokerende mangel på beviser«, efter at han havde læst beretningen fra Ministeriet for Homeland Security og fra FBI om det angivelige russiske indgreb i den amerikanske valgkamp. »Washingtons establishment blev fuldstændig overrasket over Trumps valgsejr og indså, at der ville følge en større hovedrengøring, hvor mange af dets medlemmer ville miste deres politiske stillinger og dermed deres økonomiske privilegier, der var et resultat af deres internationale økonomiske alliancer.«

Denne vurdering stemmer givetvis, men den beskriver kun ét aspekt af sagen. Det er indlysende, at det transatlantiske, neoliberale establishment har yderst svært ved at acceptere den kendsgerning, at Trump blev valgt på demokratisk vis. For dem er »verden gået op i fugerne«, som Merkel siger; den er »stærkt chokeret«, som [den tyske forsvarsminister Ursula] von der Leyen udtrykte det. Den verden, der er gået op i fugerne, er den unipolære verden, som de neokonservative i Bush senior-administrationen i tiden efter Sovjetunionens opløsning besluttede, skulle være den enerådende. De proklamerede dengang »The Project for a New American Century« (PNAC), der skulle grundlægge et verdensrige på grundlag af det særlige,

britisk-amerikanske forhold. De regeringer, der ikke ville underkaste sig denne unipolære verden, blev lidt efter lidt væltet af politikken for regimeskift, for eksempel gennem de udefra finansierede 'farvede revolutioner', sådan som Victoria Nuland uforblømt indrømmede det i tilfældet med Ukraine. Alene her betalte USA's Udenrigsministerium \$5 mia. til NGO'er. Men det drejede sig også om direkte militær indgriben under påberåbelse af forsvar for demokrati og menneskerettigheder, som i tilfældet med Irak, Libyen, Syrien osv. Og naturligvis var Rusland og Kina den egentlige, sluttelige målskive for denne politik med regimeskift.

I dette arrangement var EU-bureaukratiet den hemmelige juniorpartner, der selv nød frugterne af dette globaliseringssystem, selv var opsat på den størst mulige udvidelse af sit imperium, sådan som Robert Cooper åbent indrømmer det, og kun lejlighedsvis konkurrerede om dominansen med City of London og Wall Street. En forudsætning for medlemskabet i denne unipolære verdens establishment-klub var naturligvis også, at man overtog den officielle fremstilling («narrativ»), at det, som det drejede sig om i alle disse destabiliseringer af demokratisk valgte regeringer og disse krige, var »frihed«, »demokrati« og »menneskerettigheder«, alt imens det hos de andre altid drejede sig om »diktatorer« og »dæmoner«. Og naturligvis ville alle de, der havde disse unipolære briller på, i en analyse af »flygtningekrisens årsager« ikke slippe godt fra at nævne dette ved navn, for det ville have betydet, at man måtte have fordømt de ulovlige krige, der har kostet millioner af mennesker livet, og så var man blevet smidt ud af klubben.

Med Donald Trump har nu en person vundet valget, der, som Obama udtrykte det om Putin, »ikke var med på holdet«, og som er enig med (senator) Tulsi Gabbard og en række konservative militærpersoner i, at disse krige for regimeskift må holde op, og som, med den ultimative overtrædelse af tabuet, oven i købet atter vil normalisere forholdet til Rusland!

Den ansete amerikanske journalist Robert Parry sammenlignede de amerikanske efterretningstjenesters metoder mod Trump med J. Edgar Hoovers afpresningsmetoder. Christopher Steeles grove taktikker minder imidlertid også om den ligeledes af den britiske efterretningstjeneste inspirerede »Troopergate«-skandale, hvor det med en vis succes i begyndelsen af Bill Clintons præsidentskab blev forsøgt at fremstille ham som en hæmningsløs sexgalning, forarbejdet, så at sige, for den senere lancerede Lewinsky-affære, der havde til formål at ødelægge Clintons præsidentskab.

Det spektakulære i operationen mod Trump er imidlertid, at den britiske efterretningstjeneste og dens amerikanske modpart, der i årtier har arbejdet som »spøgelser« i det skjulte, nu er tvunget til at stille deres totale nøgenhed offentligt til skue. Den sidste dilettantiske påstand fra Steele, der i øvrigt også var en ledende aktør i afsløringen af korrupsionsskandalen i FIFA og var den vigtigste MI6-agent i sagen om mordet på Litvinenko, demonstrerer de direkte interventioner i USA's interne anliggender på vegne af Det britiske Imperium, som blot er et synonym for begrebet »globalisering«.

Dette imperium er ikke det samme som nationerne USA eller Storbritannien; det er de oligarkiske kræfter, der får opfyldt deres krav om magten fra det neoliberale, transatlantiske finanssystem og det militære forsvar af den unipolære verdensorden, og som er fuldstændigt ligeglade med de undersåtters ve og vel, der tilfældigvis også bor i deres stater. Det er mod dette imperium, at der er en global revolution i gang, og som er kommet til udtryk i både Brexit, i Trumps valgsejr og i nejjet til Renzis folkeafstemning i Italien.

Påstanden om, at Putin har stjålet valgsejren fra Hillary Clinton, eller at han også vil blande sig i de kommende valg i flere europæiske stater, er et desperat forsøg fra dette synkende imperiums side på at bevare fortolknings-

overhøjheden.

Imens vokser det nye paradigme frem i form af en ny, økonomisk verdensorden, hvor BRIKS-staterne og Kinas politik med Den nye Silkevej tilbyder et win-win-samarbejde til alle verdens nationer, hvor alle kun kan vinde gennem gensidig fordel. Såfremt det lykkes for Trump at samarbejde med denne nye kombination, hvilket man først vil få at se, når han er indsat i embedet, kunne en ny æra for menneskeheden begynde, hvor suveræne nationer samarbejder om et skæbnefællesskab for menneskehedens fremtid, og hvor imperiets æra bliver henlagt.

Oxfam **Globale** **Velfærdsrapport:** **de 8 rigeste = de 3,6 mia.** **fattigste**

16. jan., 2017 – Ifølge en netop publiceret rapport fra den britiske NGO, Oxfam, »er svælget mellem de superrige og den fattigste halvdel af den globale befolkning skarpere end tidligere antaget, med blot otte personer, der ejer lige så meget rigdom, som 3,6 mia. mennesker tilsammen«. For et år siden skulle der 62 af verdens rigeste mennesker til at udgøre det samme som halvdelen af planetens befolkning. Disse otte personer omfatter seks amerikanere, en mexicaner og en spanier; alle for nær en enkelt får deres rigdom fra finansaktiviteter eller fra informationsteknologi-sektoren.

Det er sandsynligt, at disse otte personer ikke er blevet så meget rigere, men – som det ses at den uafbrudte tidevandsbølge af flygtninge, der strømmer ind i Europa fra

briternes, saudierne og Obamas krige, eller fra det igangværende folkemord i Yemen – så er et udsnit af verden blevet meget fattigere.

Oxfam-rapporten, der har timet sin publikation til at falde samtidigt med den årlige samling af de globale, politiske eliter og forretningseliter i Davos, Schweiz, dokumenterer virkningerne i den virkelige verden af imperiepolitikken med »langvarige krige«.

»Ifølge Forbes-listen«, siger rapporten, »er grundlæggeren af Microsoft, Gates, den rigeste person, med en nettoværdi på \$75 mia. De andre er, efter rangfølge, Amancio Ortega, den spanske grundlægger af modehuset Inditex, finansmanden Warren Buffett, den mexicanske forretningsmagnat Carlos Slim Helu, Amazon-bossen Jeff Bezos, Facebook-skaber Mark Zuckerberg, Oracles Larry Ellison og Bloomberg, New Yorks tidligere borgmester.«

Oxfam rapporterede ligeledes, at indtægterne for verdens 10 største selskaber overstiger de samlede indtægter for 180 nationer.

Dette er frugterne af det gamle paradigme, der nu bliver afvist i nationale valg og erstattet af BRIKS-paradigmet med udvikling gennem Den Nye Silkevej.

Foto: Citat af Mahatma Gandhi: 'Fattigdom er den værste form for vold'.

Til refleksion.

Trump kræver atomvåbenaftale

med Rusland; støtter EU's opløsning

16. jan., 2017 – Det transatlantiske establishment er blevet kastet ud i endnu en runde, hvor de må bide i gulvtæppet, af nyvalgte præsident Donald Trumps første interview med europæiske medier, et fællesinterview, han gav til Londonavisen *The Times* og den tyske avis, *Bild Zeitung*, udgivet den 15. og 16. januar. Ledere lige fra Frankrig til Storbritannien og videre udtrykte oprør over, at Trump vovede at foreslå en ophævelse af sanktionerne mod Rusland til gengæld for en atomvåbenaftale, over, endnu engang at kalde NATO for forældet, og for at antyde, at, ikke alene var Storbritanniens udgang, Brexit, af Den europæiske Union en »fremragende ting«, men »hvis man spørger mig, vil flere andre lande også gå ud«.

»De har sanktioner mod Rusland – lad os se, om vi ikke kan indgå nogen gode aftaler med Rusland. For det første mener jeg, at atomvåben skal være langt færre og reduceres væsentligt, det er en del af det«, sagde Trump til sine interviewere.

Der vil også komme forandringer i NATO, annoncerede Trump: »Det er forældet, for det første, fordi det blev designet for mange, mange år siden«, for det andet, fordi europæiske »lande ikke betaler, hvad de skal«, og også, fordi NATO-alliancen »ikke håndterede terrorismen«.

Trump's kritik af Ruslands intervention i Syrien som værende en »meget dårlig ting«, der førte til en »forfærdelig humanitær situation«, oprørte ikke den transatlantiske elite, og det gjorde hans gentagne erklæring om, at det var »en stor fejltagelse« af Tyskland at have taget syriske flygtninge ind, heller ikke.

Men det samme kan bestemt ikke siges om Trumps påmindelse om, at det, der oprindeligt skabte denne krise, var USA's intervention i Irak.

»Hele denne sag burde aldrig være sket. Irak burde ikke være blevet angrebet ... Det er ligesom at kaste sten mod et hvepsebo. Det er alletiders værste roderi«, sagde Trump. Hans prioritet, som militær øverstbefalende? »ISIS«, svarede Trump.

Obamas ambassadør til Den europæiske Union, den »indflydelsesrige finansekspert«, Anthony Gardner, var allerede apoplektisk over, at det første spørgsmål, som EU-embedsmænd, Trumps overgangsteam havde talt med, blev spurgt, var, »Hvilket land efter UK er det næste til at forlade [eurozonen]?«, og således udbredte den idé, »at 2017 er året, hvor EU vil falde fra hinanden« (*Time*-magasinet, 13. jan., 2017).

Fra Trump selv kom den påstand, at »Brexit vil ende med at være en god ting«.

Det faktum, at interviewet til *The Times* blev udført af Michael Gove, er ved at drive City og London-kredse amok. Gove er den førende Brexit-tilhænger i det Konservative Parti. Efterson han blev fyret sidste år af premierminister Theresa May, ses det som endnu et nap i næsen, i lighed med, at Trump mødtes med Nigel Farage, stifter af anti-EU partiet, Independence Party (UKIP). Trump dryssede også her salt i såret og spurgte Gove mod slutningen, »Hvordan har vores Nigel det? ... Jeg synes, han er en storslået fyr.«

Det, der blev rapporteret i *The Times*, men ikke i *Bild*, var hans referencer til Tyskland og dets kansler.

»Hvis man ser på Den europæiske Union, så er det Tyskland. Grundlæggende set, et instrument for Tyskland. Det er derfor, jeg syntes, det var intelligent af UK at udtræde«, sagde han til de to redaktører. »Jeg mener, andre også vil udtræde. Jeg mener ikke, det bliver så nemt at holde sammen på det, som

mange mennesker mener.«

Briterne forsøger at forgifte Trump-Putin relation med en falsk annoncering af Reykjavik-møde om få uger

15. jan., 2017 – I dag rapporterer londonavisen *Sunday Times*, at Donald Trump og Vladimir Putin har aftalt at mødes inden for et par uger i Reykjavik, Island, for at tage de første skridt til en forbedring af relationerne mellem de to lande. Både Sean Spicer, Trumps pressesekretær, og Kremles talsmand Dmitry Peskov, benægtede hurtigt denne rapport. Spicer tweetede: »100 % falsk.« Peskov sagde til RIA-nyhedsbureauet, at »der hidtil ikke har fundet forhandlinger sted om noget møde«.

Den russiske ambassade i London slog hovedet på sømmet og sagde til RIA, at historien i *Sunday Times* var »et forsøg fra briternes side på at underminere Donald Trumps præsidentskab. Det vil de tilsyneladende fortsætte med til sidste øjeblik«.

I sin dækning af historien i *Sunday Times*, bekræftede den britiske avis *Guardian* stort set, at briterne gør alt, hvad der står i deres magt, for at torpedere enhver tilnærmelse mellem USA og Rusland under Trump: »Det er ikke sandsynligt, at nyhederne [om et Trump-Putin møde] vil blive hilst velkommen af højtplacerede personer i den britiske regering, der frygter, at en intensivering af relationerne mellem USA og Rusland under Trump kan risikere at efterlade Storbritannien ude i kulden. Det er forstået, at Downing Street forventer, at Theresa May vil besøge Trump i Det Hvide Hus i anden halvdel

af februar. Storbritannien har krævet sanktioner mod Moskva over Putins aggression i Ukraine og Syrien. Det er forstået, at britisk efterretningstjeneste har søgt forsikringer fra CIA om, at britiske agenter i Rusland vil blive beskyttet, når der sker udveksling af efterretninger, rapporterer *Times*.«

»En britisk efterretningskilde med udstrakt transatlantisk erfaring sagde, at amerikanske spioner havde givet Trump og hans rådgiveres forbindelser til Kreml etiketten problematiske. 'Indtil vi har fastslået, om vi kan have tillid til Trump og højtplacerede medlemmer af hans team, vil vi være tilbageholdende', sagde kilden til *Times*. 'For at sige det ligeud, så kan vi ikke løbe den risiko at forråde kilder og metoder til russerne'.«

Med Trump, der ser den nye internationale virkelighed, er Obama og EU rasende

Leder fra LaRouchePAC, 16. januar, 2017 – Nyvalgte præsident Trumps seneste og mest substantielle interview gør det ganske klart, hvad det nye paradigme for verden er, i den umiddelbare fremtid. Trump prioriterer en aftale om reduktion af atomvåben og sandsynlige reduktion af sanktioner mod Vladimir Putins Rusland. Han erklærer, at NATO er »forældet«, og at dets europæiske medlemmer hverken støtter dets militær eller bekæmper jihadistisk terrorisme. Han forudsagde, at Den europæiske Union sandsynligvis vil opløses, og at dette vil være en god ting.

Til trods for de hysteriske udbrud, som dette interview med Londonavisen *Times* og det tyske *Bild Zeitung* har frembragt fra

den europæiske elite og Obamas ambassadører dér, så ser Donald Trump ganske enkelt den nye virkelighed – det nye paradigme – og indikerer, at han *muligvis* vil være med til at skabe den.

Putins Rusland er ansvarlig for muligheden af at afslutte 15 års uafbrudte krige i Mellemøsten og Nordafrika, og for et nyt sikkerhedskoncept, som han deler med Xi Jinpings Kina, og som kan brække ryggen af international terrorisme. I morgen vil Xi holde hovedtalen på Davos Verdensøkonomiske Forum. Han er ansvarlig for at være drivkraft bag en meget stor andel af den økonomiske og produktive vækst i verden, og for at tilbyde »et fællesskab af en fælles bestemmelse« gennem den Nye Silkevejsinfrastruktur, gennem at lede forskning og udvikling af fusion, og gennem at lede udforskning af Månen.

Et USA, der er blevet af med Nobels Krigspris-præsident Obama, tilbydes at tilslutte sig dette nye paradigmes institutioner og handlinger.

Frygt for og had til denne udsigt er kilden bag den intense kampagne for anti-russisk, anti-Trump propaganda i USA, der dirigeres fra britisk efterretning, men rækker dybt ind i en »få Trump ned med nakken-specialenhed« i efterretningstjenester under Obama. Denne kampagne er forgæves og destruktiv, og amerikanske »progressive« bør ikke lade sig forlede til at tilslutte sig den.

Som *EIR's* stiftende redaktør Lyndon LaRouche udtrykte det, »Som Trump i øjeblikket går frem, vil der komme en stor forandring internationalt. Det er ikke kun Trump. Det er de andre elementer i systemet, der kommer sammen for at bringe en kraft i spil, som vil dominere planeten.«

Vil den amerikanske befolkning, der har stemt for at afvise det gamle paradigme med »globalisering, afindustrialisering«, få den nye administration og Kongressen til at gøre det, der er nødvendigt for at tilslutte sig den nye drivkraft for vækst og videnskabeligt fremskridt?

En bevægelse fra en national, upartisk appel er i gang – og er på denne webside – som kræver, at Trump, der lovede »det 21. århundredes Glass/Steagall-lov« under sin valgkamp, foreslår dette for Kongressen i sin første tale til dem. At gøre en ende på Wall Street-kasinoets forgiftning af den amerikanske økonomi er et første skridt. Men så findes der ingen statslig kreditinstitution efter Hamilton-princippet, til at genskabe Amerikas forældede, økonomiske infrastruktur – selv, når Kinas statsmidler, som det her rapporteres, netop søger at få en sådan institution, som gør det muligt for dem at investere i en ny, amerikansk infrastruktur. Obama sagde til vælgerne, at han anså revolutionen med fusionskraft/plasmateknologi for totalt unødvendig, og privatiserede NASA's store udforskningsprogrammer, med en forværende virkning.

Tiden er nu inde til, at amerikanerne handler for deres fremtid, ikke deres frygt.

Tidligere tjekkisk præsident kræver ophævelse af sanktioner mod Rusland

14. januar, 2017 – I et eksklusivt interview sagde den tidligere præsident for den Tjekkiske Republik, Vaclav Klaus, til Sputnik: »Jeg mener, det ville være fornuftigt at ophæve [sanktionerne mod Rusland], intet er opnået med disse sanktioner, og den Tjekkiske Republik, mener jeg, er ikke fanatisk tilhænger af disse sanktioner. Jeg mener, at disse sanktioner utvivlsomt har svækket den russiske økonomi. Jeg ville ved Gud gerne se en form for kvantitativ vurdering, hvor det udtrykkes konkret. Jeg mener, at, på den ene side, så har

det svækket handel, men hvad der er vigtigere, så har det forværret investeringssituationen og ført til, at flere udenlandske selskaber ikke længere investerer i Rusland – og det er en alvorligere virkning end indsnævringen af vareudvalget. Jeg ved selvfølgelig, at nogle af vore foretagender har betalt prisen. Jeg synes simpelt hen, det er dumt.«

Anton Denisov fra Sputnik påpegede i sin artikel, 'Tjekkere ønsker handel med Rusland og afviser euroen, siger ekspræsident til Sputnik', at Klaus ikke er den første tjekkiske leder, der kræver en ophævelse af sanktioner mod Rusland. Nuværende tjekkiske politikere, inkl. præsident Miloš Zeman og parlamentsformand Milan Stech, har også opfordret til en ophævelse af de anti-russiske sanktioner, skrev Denisov.

Klaus, der var landets anden præsident fra 2003-2013, langede også ud efter euro-enhedsvalutaen. Han sagde: »Jeg er stor modstander af euroen, jeg er stor modstander af en europæisk enhedsvaluta for meget forskellige lande. Og jeg mener, dette er blevet bekræftet i praksis. Jeg kan heller ikke se nogen grund til, at den Tjekkiske Republik skulle gå med i eurozonen. Derudover viser alle opinionsundersøgelser, at folk ikke vil have det.«

Foto: Tidligere præsident for den Tjekkiske Republik, Vaclav Klaus.

Kinas permanente repræsentant til FN

om menneskehedens fælles mål og Xis 'Win-Win'

14. jan., 2017 – Forud for præsident Xi Jinpings besøg i Schweiz og deltagelse i Davos-mødet, skrev Kinas permanente repræsentant til FN i Genève, Ma Zhaoxu, i dag en kronik i *Peoples Daily* om Xis hensigter ved begivenheden.

»Den internationale orden og ditto mønster oplever dybtgående forandringer«, skrev Ma, »som et resultat af verdensøkonomiens langsomme genrejning, den hastige udvikling af anti-globalisering, intensiv geopolitik og voksende terrorisme. En række 'sort svane'-begivenheder har forbløffet planeten. Verden har mistet orienteringen gennem en mangel på effektivt lederskab og styrelse som følge heraf. Mod et sådant bagtæppe har det internationale samfund nu desperat behov for en løsning.«

Ma refererede til Xi Jinpings tale i FN i 2015 om »et samfund af menneskehedens fælles bestemmelse«. Han sagde, at Xis ideer »stammer fra den dybe visdom i den kinesiske kultur, der ligeledes er i overensstemmelse med kinesiske, diplomatiske traditioner, såsom de Fem Principper for Fredelig Sameksistens ... Ideen om et samfund for hele menneskehedens fælles bestemmelse vil udvide sin indflydelse med Kinas dybtgående deltagelse i global styrelse.«

Ma afsluttede med konceptet om Silkevejen: »Den gradvise forbindelse mellem Kinas 'Bælt-og-Vej'-initiativ og andre landes strategier langs med ruten har forbundet den kinesiske drøm med hele verdens drøm. Idet det følger princippet om at opnå fælles vækst gennem drøftelse og samarbejde, vil Kina indskyde ny kraft og nyt håb til den økonomiske udvikling af det eurasiske kontinent, og endda af verden som helhed.«

Foto: Kinas permanente repræsentant til FN i Genève, Ma

Kina vil dramatisk forøge investeringer i Nigerias økonomi

12. jan., 2017 – Efter et møde i Abuja med Nigerias udenrigsminister, lovede den kinesiske udenrigsminister Wang Yi i går yderligere investeringer til \$40 mia. i Nigeria, som kommer oven i de \$45 mia., Kina allerede investerer i Afrikas mest folkerige land. Wang understregede også, at de to nationer var strategiske partnere.

»I Kina har vi allerede finansieret for i alt \$22 mia. projekter i Nigeria«, sagde Wang, »og for \$23 mia. projekter er i gang. Vi er også i færd med at følge op på for yderligere \$40 mia. investeringer i en olieledning«, meddelte han, rapporterer *Daily Trust of Nigeria*. Kina er også involveret i det afgørende, regionale Transaqua-projekt. I december blev et forståelsesmemorandum underskrevet i Nigeria – som er leder af de fem lande, der er mest berørt af vandkrisen i dette område – med PowerChina, der vil betale for en foreløbig undersøgelse af muligheden for projektets gennemførelse.

Minister Wangs nigerianske modpart, Geoffrey Onyeana, genoptog de foregående møder om økonomisk samarbejde med kinesiske regeringsfolk og understregede Nigerias mangeårige og fortsatte økonomiske bånd til Kina. Han sagde, at »inden for infrastrukturområdet, som er et af den føderale regerings prioriteter mht. et program for diversifikation [fra olie], har den kinesiske regering vist en masse samarbejde med os i dette felt, og har hjulpet os inden for transportområdet –

især projekter for jernbaner og lufthavne«.

Nigeria lovede også at lukke et handelskontor, som Taiwan har i landet, som en demonstration af standhaftig tilslutning til politikken med Ét Kina.

STUDIEKREDS 1. lektion den 12. januar 2017: Lyndon LaRouches lærebog om økonomi: Så du ønsker at lære alt om økonomi?

Klik her for en pdf af bogen: Så du ønsker at lære alt om økonomi? (So You Wish to Learn All About Economics)

Diabillederne og supplerende materiale findes nedenfor.

I den første studiekreds om Lyndon LaRouches lærebog om økonomi *Så du ønsker at lære alt om økonomi?* gav Michelle Rasmussen en indledning om LaRouches baggrund og "LaRouches opdagelse". Derefter læste vi bogens indledning, og uddrag fra *The Roots of the American System*, som uddyber begrebet kameralisme. Lydfilen er i to dele.

1. del:

2. del:

Næste studiekreds på tirsdag den 24. januar 2017, kl. 19

Schiller Instituttets kontor:

Sankt Knuds Vej 11, kld. t.v., Frederiksberg

Eller ring inden for at være med via Skype eller telefon: 53
57 00 51

Download (PDF, Unknown)

Download (PDF, Unknown)

**RADIO SCHILLER den 16. januar
2017:**

**1. del: Briterne forsøger at
bremse Trump med LaRouche-
behandling//**

2. del om at bygge Kra-

kanalen i Thailand og Transaqua-projektet omkring Tchadsøen i Afrika

Med formand Tom Gillesberg

1. del:

2. del:

Briterne apoplektiske ved tanken om, at USA kunne tilslutte sig Menneskehedens fælles skæbne sammen med Kina og Rusland

Leder fra LaRouchePAC, 15. januar, 2017 – I dag ankom den kinesiske præsident Xi Jinping i Schweiz, til både et statsbesøg i denne nation, og for at holde hovedtalen i Davos Økonomiske Verdensforum den 17. jan. Der ligger en særlig ironi i Xis meget ventede tale for denne organisation: Davos er måske *det* emblematiske, internationale forum for den døende imperieorden, der hastigt er i færd med at blive erstattet af det Nye Paradigme, under Xis og den russiske præsident Vladimir Putins lederskab.

En artikel i *Xinhua* i dag gav forskud på nogle af de centrale temaer, som Xi forventes at adressere, mht. indholdet af denne nye orden »Et fællesskab af en fælles bestemmelse, et fælles hjem for menneskeheden. Siden Xi for første gang fremlagde dette koncept i slutningen af 2012, har det formet Kinas tilgang til global styrelse«, skrev *Xinhua*. Bælt-og-Vej-initiativet, konceptet med win-win-samarbejde og et »nyt sikkerhedskoncept« for at skabe universel sikkerhed, er alle en del af Xis politik. *Xinhua* citerede Tanq Qifang, en forsker ved Kinas Institut for Internationale Studier, der forklarer: »Konceptet med et fællesskab for en fælles bestemmelse transcenderer alle former for forskelligheder i menneskelige samfund og har de størst mulige fordele for alle som sit mål.«

Med alt at tabe er Det britiske Imperium intet mindre end apoplektiske over den amerikanske, nyvalgte præsident Donald Trumps udtalelser om, at han har til hensigt at normalisere relationerne med både Kina og Rusland, som han atter gjorde det klart i et interview med *Wall Street Journal* den 13. jan. Briterne afslører sig selv voldsomt, i deres forsøg på at invalidere Trump og torpedere enhver forsoning med Rusland i særdeleshed. Som Londonavisen *Guardian* indrømmede, så »frygter briterne, at en mere intens relation mellem USA og Rusland under Trump kan risikere at efterlade Storbritannien ude i kulden«.

I dag kommenterede Lyndon Larouche, at »som han [Trump] i øjeblikket går frem, vil der komme en stor international forandring. Det er ikke Trump alene. Det er de andre elementer i systemet, der kommer sammen for at bringe en kraft i spil, som vil dominere planeten. Ikke, fordi de bruger knytnæver, men fordi de bruger hjerner. Jeg har altid foretrukket hjerner frem for knytnæver«, bemærkede han.

Helga Zepp-LaRouche forklarede, at det, som briterne »forsøger imod Trump, er en 'farvet revolution'. Trump udsættes for tiden for en kampagne med løgne og »falske nyheder«, i lighed med det, briterne i årtier hemmeligt har orkestreret imod

Lyndon LaRouche, som deres dødelige fjende. Der er ét enkelt slag, der kan leveres for at gøre en ende på denne farvede revolution, erklærede Zepp-LaRouche: Indiker, at det, man gjorde mod Lyndon LaRouche, var den største uretfærdighed, for hvilken USA har betalt en høj pris i årtier, og implementer omgående LaRouches Fire Love, begyndende med en tilbagevenden til FDR's Glass-Steagall.

Hun fortsatte: Det er, fordi i hele verden, på højeste regeringsniveau, som vi har fået direkte og indirekte at vide, »Lyndon LaRouche anses for at være den eneste amerikaner, de kan stole på – simpelt hen fordi, han har bevist, at han er en verdensborger såvel som en amerikansk patriot. Han har altid befundet sig på dette niveau, som Xi Jinping nu taler om«, med et fællesskab af en fælles bestemmelse for hele menneskeheden, erklærede Zepp-LaRouche.

Foto: Den kinesiske præsident Xi Jinping med frue ankommer til Schweiz, til både statsbesøg og deltagelse i Davos Økonomiske Verdensforum.

Helga Zepp-LaRouches tale på seminar i Stockholm, 11. januar, 2017. Video; engelsk udskrift.

Stockholm EIR/Schiller Institute Seminar Wednesday, January 11, 2017

[The video is available on the Schiller YouTube channel at https://www.youtube.com/watch?v=cdl0Hxg_Ubc

Helga Zepp-LaRouche: Donald Trump and the New International Paradigm

HUSSEIN ASKARY: Thank you very much everybody for attending the seminar, "Donald Trump and the New International Paradigm." Your Excellencies, and ladies and gentlemen, we are very, very pleased that we have a special guest. It's all clear that the interest for this theme is very big, and this is a very special; there are many expectations on the new administration and new policy, but there are also many challenges around the world. And we have the honor of having Mrs. Helga Zepp-LaRouche, the founder and chairwoman of the International Schiller Institute, who has not only followed at very close range, followed developments internationally, both strategic, economic and cultural, but she herself and her association were actually contributing to what we call this new paradigm in international politics. But this new paradigm in international politics of course, we will hear from Mrs. Helga Zepp-LaRouche.

We will have Mrs. Helga Zepp-LaRouche's presentation and then I will make a short presentation and then we'll have a break... [applause]

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Good day, ladies and gentlemen. We are in indeed in very, very fascinating times. And I think there is much reason to be hopeful. I know that for the last 16 years, most people in the United States and Europe thought there is no great future. But I think that there is [annulation? 2.29] of strategic realignments which have shaped up over the last three years, but especially in the last year, where one can actually see the potential for a completely new kind of relation among nations is on the horizon and that we may actually have the chance to bring a peaceful world.

Now, obviously, in the system of globalization as we have known it, especially since the collapse of the Soviet Union, that system is completely unhinged and this is cause

for a lot of freaked out reactions by those people who were the beneficiaries of that system of globalization, but I will hopefully be able to develop that this is a temporary phenomenon, and it will be replaced by some more optimistic developments.

What we see right now is a completely new paradigm emerging, a system which is based on the development of all, a "win-win" potential to cooperate among nations and obviously the idea for what was the axiomatic basis of the globalization system since '91 to insist on a unipolar world, is failing, or has failed already. And with that, a system which tried to maintain this unipolar world with the policy of regime change, of color revolution, or humanitarian intervention, or so-called humanitarian intervention to defend democracy and human rights, which obviously has led the world to a terrible condition, but this is now coming to an end.

So obviously, the statement by Francis Fukuyama at the end of the Soviet Union that this was the "end of history" and that there would be now only democracy, was really pretty sure; because you have a complete backlash right now, which takes

different forms in different in different parts of the world against this system of globalization, and in the Asian countries it takes the form of more and more countries joining with the New Silk Road perspective offered by China, the offer to work

together in a "win-win" cooperation with the Belt and Road Initiative which is now already involving more than 100 nations and international organizations; and is already engaged in the largest infrastructure project in the history of mankind.

This new paradigm economic system, already involves 4.4 billion people; it is already in terms of spending, in terms of buying power in today's dollars, 12 times as big as the Marshall Plan was after the Second World War, and is open for every

country to join, including Sweden, including the United States, including every other country on the planet. And I will talk about that in a little while.

And in the trans-Atlantic sector you have a different kind of anti-globalization revolt, which is still ongoing, it's not yet settled how this will turn out. It started in a visible form with the vote of the British population in June last year with the Brexit, which was the first real upset; everybody was totally unexpected it, except a few insiders. This anti-globalization revolt was obviously continued with the election of President Donald Trump in the United States; it was continued with the "no" to the Italian referendum organized by Prime Minister Matteo Renzi, to change the Constitution. And it's coming to all of these developments, Brexit, Trump, no to the referendum in Italy, is that is caused by a fundamental feeling of injustice of ever larger parts of the population which were victims of that system, which increasingly made the rich richer, made more billionaires richer, but destroying successively the middle range of society, and making the poor poorer. It is my deepest conviction that that revolt will continue until the causes of this injustice are removed, and it will continue, it will hold the measuring rod to President Trump, if he will fulfill his election promises; and if he would not do that I believe the same people would turn against Trump as they turned against Hillary.

So that means that the future of the European Union and the euro is very doubtful. We have elections coming in this year in France in April. This election as of now is completely up in the air. There is no firm prediction possible. You have a very tumultuous situation in Italy, where a coup was just attempted by Beppe Grillo and Verhofstadt [in the European Parliament] which failed, trying to get the Five Star Party into the Liberal Group [ALDE] in the European Parliament, which was rejected by the Liberal Group so it didn't function. Then you will have elections in

Holland, and in September in Germany which, you know, the star of Mrs. Merkel is also no longer as shiny as it may have been a while ago.

So we are looking into dramatic changes.

Now, let me start with the Trump election. Now, I have in my whole political life, which is now becoming quite long, several decades – I have never in my whole political life, seen such hysteria on the side of the neo-cons, on the side of the mainstream politicians, on the side of the liberal media, as concerning Trump. Now, admittedly, Trump does not fulfill the behavior code of Baron von Kligel, who was a German in the 18th century who developed the code for good diplomatic behavior. But what was caused Trump, is that he simply promised end the political paradigm which was the basis of eight years of George W. Bush and eight years of Barack Obama, which was a direct continuation of the Bush-Cheney policy.

And it was a good thing, because it was very clear that if Hillary Clinton would have won the election in the United States, that all the policies she was pursuing, including an no-fly zone over Syria, and an extremely bellicose policy towards Russia and China, would have meant that we would have been on the direct course to World War III. If you have any doubts about that I'm perfectly happy to answer questions about that, in the question & answer period.

So the fact that Hillary did not win the election was extremely important for the maintenance of world peace. And I think that of all the promises that Trump made so far, the fact that he said, and by the appointment of these different cabinet members, if they all get through the nomination process in the Senate, that he will normalize the relationship between the United States and Russia, is, in my view *the most important step*. Because if the relationship between the United States and Russia is decent, and is based on trust and cooperation, I think there is a basis to solve all other

problems in the world. And if that relationship would be in an adversary condition, world peace is in extreme danger.

So from my standpoint, there is reason to believe that this will happen. The Russian reaction has been very moderately, but optimistic that this may happen. If you look at the appointments, you have several cabinet members and other people in other high posts who are also for improving the relationship with Russia, such as Tillerson who is supposed to become Secretary of State; General Flynn, who is a conservative military man but also for normalization with Russia, and many others, so I think this is a good sign.

Now, if you look at the reaction of the neo-con/neo-liberal faction on both sides of the Atlantic to this election of Trump, you can only describe it as *completely* hysterical. The *Washington Post* today has an article "How To Remove Trump from

Office," calling him a liar, just every derogative you can possibly imagine, just an all-in-one unbelievable; the reaction in Germany was – von der Leyen, the Defense Minister, in the morning after the election said she was "deeply shocked," this was "terrible," this was a catastrophe, and it keeps going like that. So they have not recovered.

And then naturally, you have the reports by the different U.S. intelligence services, Clapper, Brennan, Comey from the FBI, they all put out the fact that that it was Russian hacking of the emails of the DNC and Podesta which would have stolen the election, because they would have shifted the view of the Americans to vote for Trump.

Now, I think this is ridiculous. Not only have many cyber experts, also in Europe but also in the United States, already said that all the signs are that it was not a hacking but an insider leak giving this information out, is more and more likely, and there's absolutely *zero* proof that it was Russian hacking. Naturally, what is being covered up with this story is that was the "hacking" about? It was "hacking" of emails that proved that Hillary Clinton manipulated the election against Bernie Sanders! That is not being talked

about any more; but if there was any thought, I would say, look there, and there are many people who recognize, for example, a very important French intelligence person with the name of Eric Denécé who is a top-level think tanker in France who said: Well, it is quite clear why they put out this story, because the neo-cons had to expect the great cleanup and many of them would lose their positions, and this is why they basically all agreed on this story and changed the narrative.

The real narrative is that it was the injustice of the neoliberal system of globalization which simply violated the interests of the majority of the people, especially in the "rust belt." Hillary Clinton in the election campaign was so arrogant that she didn't even go to Ohio or some of the other states which are formerly industrialized. Where, you have to see that the United States, contrary to what mostly is reported in the Western media in Europe, the United States is in a state of economic collapse. They have for the first time, a shrinking life-expectancy; there is one indicator which shows if a society is doing good or bad, and that is if the life-expectancy increases or shrinks. In the United States it's shrinking for the first time for both men and women. In the period of 16 years of Bush-Cheney and Obama, which you can take as one package, the suicide rate has quadrupled in all age brackets; the reasons being alcoholism, drug addiction, hopelessness, depression because of unemployment. There are about 94 million Americans who are of working age who are not even counted in the statistics, because they have given up all hope of ever finding a job again. If you have recently travelled in the United States, the United States is really in a terrible condition; the infrastructure is in a horrible condition, and people are just not happy.

So the vote, therefore, the narrative, that was the reason why Hillary was voted out because she was being perceived as the direct continuation of these 16 years, and so the attempt to change that narrative by saying it was "Russian hacking" is pretty obvious.

Now, however, we have now I think ten days or nine days left, until the new President comes in. And this is not a period of relaxation, because again, in an unprecedented way, the old team of Obama is trying to create conditions for the incoming President Trump to force him to continue on the pathway of Obama. For example, just a couple of days ago, they started a deployment of a U.S. and NATO troops to be deployed at the Russian border in the Baltics, in Poland, and Romania, through the German city of Bremerhaven, where 6,000 troops landed with heavy military equipment; for example, the U.S. Abrams tanks, Paladin artillery, Bradley fighting vehicles, 2,800 pieces of military hardware, 50 Black Hawk helicopters, involving 1,800 personnel; 400 troops to be attached to the 24 Apache helicopters.

Now, obviously, the deployment of this is supposed to be a provocation against Russia and it's supposed to make it very difficult for Trump to start to improve relations.

A second area where you can see this effort to pin Trump down is the question of the THAAD missiles in Korea, where basically now North Korea has claimed to be able to be able to launch their ICBM anywhere, any time; and according to Chinese experts, the United States is entirely to blame why North Korea is behaving this way.

South Korea with the outgoing President Park Geun-hye, who may be impeached soon, actually in days or weeks, she agreed to have a special brigade of 1,000-2,000 task force which is supposed to eliminate the Pyongyang command under conditions of war, including Kim Jong-un; and obviously this is aggravating the situation because given the history of such things, one is not sure when is the moment of such action.

Thirdly you can see it with the deployment of the U.S. aircraft carrier group *USS Carl Vinson* to the Asia, in the vicinity of China. This aircraft carrier is of the Nimitz-class nuclear-powered, and it will arrive exactly on 20th of January, the day Trump is will take office. *Global Times*, the official Chinese newspaper, said that this deployment is set to disrupt potential talks between China and other countries

in the region; naturally, also it's supposed to put a sour note on the U.S.-China relations.

There are other efforts to change and determine the narrative in the post-Obama period. Ash Carter, the U.S. Secretary of Defense, just gave a press conference where he said that it was only the United States which was fighting ISIS in Syria. Now, that takes some nerve to say that, because everybody in the whole world knows that without President Putin's decision to militarily intervene in Syria starting in September 2015, and with the tremendous support of the Russian Aerospace Forces for the fighting of the Syrian troops, this military situation in Syria would have never developed. And it was to the contrary, the very dubious behavior of the United States supporting various kinds of terrorist groups which prolonged this process and slowed it down.

But also in the attempt to pin down the narrative, of course, John Kerry, who a week or so ago, gave a speech saying that it was the British Parliament which would have prevented the U.S. military intervention in Syria. Now – I mean, all of these

people must think that the whole world has a very short memory, because I remember very vividly that it was Gen. Michael Flynn, in his capacity as head of the DIA, [Defense Intelligence Agency], who had put out a public statement that it was the

intention of the Obama administration to build up a caliphate in the region, in order to have regime-change against Assad, and he was then fired by [DNI] Clapper. And it is of a certain irony that just on Friday, when Trump met with Clapper, Brennan and

Comey, in the Trump Tower where these three gentlemen wanted to impress Trump with their story about the Russian hacking; the other person who was with Trump was General Flynn, who is now in the driver's seat [to be National Security Advisor]. So anyway, you can expect the truth not be suppressed forever. And as a matter of fact, it was in the moment shortly before

the U.S. military intervention in 2013, the U.S. military action was prepared to occur Sunday evening; we had gotten that from

well-informed circles in Washington, and then in the very last minute the chairman of the Joint Chiefs of Staff, Gen. Martin Dempsey went to Obama and said, "You should not a start a war where you don't know how it ends. And if you don't ask the Congress you will be impeached, or you run the risk of being impeached." And only because of that Obama went to ask the U.S., Congress, the U.S. Congress voted no, and the U.S. military intervention was prevented.

So this was quite different. And you know this attempt to fix the narrative will not be successful.

Now, I cannot tell you what this Trump administration is going to be. I think I mentioned the one point, I'm pretty confident about: I think we will see probably only by February or even into March who will be actually in his cabinet, who will get approved by the Senate. But there are other interesting elements, for example: Trump had promised in the election campaign to invest \$1 trillion into the renewal of the

infrastructure in the United States. That is very good, as I said, because the United States urgently needs repair. It will, however, only function if at the same time, another promise by Trump, namely, what he promised in October in North Carolina,

that he would implement the 21st Century Glass-Steagall Act, will also be carried out, because the trans-Atlantic financial system remains on the verge of bankruptcy. You could have a repetition of the 2008 financial crash at any moment; and *only* if you have a Glass-Steagall law in the tradition of Franklin D. Roosevelt,

what Roosevelt did in 1933 by separation of the banks, by getting rid of the criminal element of the banking system, and then replacing it by a credit policy in the tradition of Alexander Hamilton, can you remedy this situation. Otherwise, you cannot

finance \$1 trillion in infrastructure.

But one step in a positive direction is the fact that for example the former deputy foreign minister of China, and chairwoman of the Foreign Affairs committee of the National People's Congress, Mme. Fu Ying, made a speech in New York, about

six weeks ago, where she said that indeed the Trump infrastructure program can be a bridge to the New Silk Road program of China. And that is quite the case: Just yesterday, Trump met with Jack Ma who is the chief executive of Alibaba, a

Chinese e-commerce firm, and Jack Ma said that he can help Trump to create 1 million jobs in the United States by initiating a platform for U.S. small businessmen to sell to Chinese consumers over the next five years, and vice versa, how the Chinese can invest in the United States. Trump afterwards said this was a great meeting, we will do great things together; and Jack Ma said that Trump was a very smart man and they got along very well.

So this is very good, because the Schiller Institute already in 2015 published a report for the United States to join the New Silk Road, which is a whole approach how you have to have a fast train system for the United States; as you know, China built as of the end of 2014, 20.000 km high-speed train systems. China wants to have to 50,000 km by 2020, connecting every major city in China with a fast train system. And the United States has none.

So the United States urgently needs a fast train system connecting the East Coast, the West Coast and the Midwest. Build some new science cities in the South, get rid of the drought in the Southwest, California and the other states. So there are many, many things which urgently need to be done.

OK. Now, let me make a few remarks about the Schiller Institute, given the fact that many of you may not know much about us. And I want to underline the fact that we are not commentators on this whole question, but that we are

responsible for many of the ideas which are now coming into effect.

The Schiller Institute was created by me in 1984, and it was, at that time we had the still the intermediate-range missile crisis, which brought the world to the verge of World War III; if you remember, the Pershing 2, the SS20, where there was a very short warning time, in permanent alert; and the relationship between Europe and the United States was really in a terrible condition.

So I created the Schiller Institute with the idea that you needed an institute, a think tank to put the relations among nations on a completely different basis. One of the most important aspects of the work was to work towards the establishment of a just, new world economic order, in the tradition of the Non-Aligned Movement. And there, my husband, already in 1975, had proposed to replace the IMF with an International Development Bank, which would organize large credits for technology transfer from the industrialized countries to the developing sector, to overcome the underdevelopment.

That proposal went into the Colombo Resolution of the Non-Aligned Movement in 1976 in Sri Lanka. So we had the idea that that policy had to come back on the agenda, that we had to create economic development in the southern hemisphere, so that every human being on this planet could have dignified potential their lives, develop all the potentialities embedded in them.

But from the beginning, we said that such a new world economic order can only function if it's combined with a Classical Renaissance, that we have to reject the popular culture as it is associated with modern globalization, because it is depraved and degenerate. And that we had to go back to the revival, a Renaissance of the best traditions of every culture and have a dialogue among them. For example, in Germany, obviously you would emphasize the German Classical culture of

Schiller, Beethoven, the whole Classical music; in China, you would emphasize Confucius; in India you would emphasize the Vedic writings, Tagore, and so forth. So you would go and revive in every country simply what they have contributed to universal history and make that known.

Now, the present policy, of a "win-win cooperation", is exactly an echo of what we had proposed since '84, and to replace geopolitics with an approach of the common aims of mankind. In 1984, my husband, Mr. LaRouche, also uniquely predicted the collapse of the Soviet Union. He said if the Soviet Union would stick to their then-existing policies of the Ogarkov Plan, that they would collapse in five years. Now, there was nobody else who said the Soviet Union would collapse; it was completely unthinkable, but we observed the economic problems and on Oct. 12, 1988, my husband and I made a press conference in Berlin, in the Bristol Kempinski Hotel, where we said Germany will soon be unified – also nobody believed that at the time – and Germany should adopt the development of *Poland* as a model for the transformation of the Comecon with high technology.

Now, in '89 therefore, when the Berlin Wall came down, we were the only ones who were not surprised. As a matter of fact, we immediately published a report, how the unified Germany should develop Poland, and we called this program, the "Productive Triangle Paris-Berlin-Vienna," which is an area the size of Japan; it had the highest concentration of industry and the idea was to develop development corridors from that Productive Triangle to Poland, Warsaw, to Kiev, to the Balkans, and transform the Comecon that way. It was before the D.D.R. collapsed; and here if that had been picked up, maybe the Soviet Union and the Comecon would not have collapsed.

Anyway: Because you had Bush, Thatcher and Mitterrand, they did not like this at all, so in '91, when the Soviet Union collapsed, we immediately proposed to prolong this program of the Productive Triangle into the Eurasian Land-Bridge: The idea that

you would connect the population and industrial centers of Europe with those of Asia, through development corridors. The Iron Curtain was no longer there, so it was the natural thing to have infrastructure corridors to develop the landlocked areas of Eurasia.

Now we proposed at the time to all the countries of Eurasia, and the only country which responded positively was China. So in 1996, they organized a very big conference in Beijing, called "The Development of the Regions along the Eurasian Land-Bridge," and I was one of the speakers there. And China at that point declared the development of the Eurasian Land-Bridge to be the long-term perspective of China until the year 2010.

As you know, then came '97 the Asia crisis; '98 the Russian GKO crisis, so this whole development became interrupted. But it basically did not stop us from making conferences about this proposal on five continents, all the U.S. cities, all the European cities; even in Latin America, São Paulo, Rio, New Delhi, even some African countries, Australia. We kept organizing for this idea that the natural next phase of the evolution of mankind would be the infrastructure connections of the entire planet.

Obviously, what happened in '99 also was the repeal of the Glass-Steagall Act in the United States, which gave way to the unregulated speculation, leading to the present bubble.

Now, in September 2013, when Xi Jinping in Kazakhstan announced the New Silk Road, we simply took all the different studies we had made in these 24 years, and published them, and we called it: "The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge." This is a comprehensive proposal which has the yellow line there in the middle between China and Central Asia; this was the initial One Belt, One Road proposal by China, and we added simply – they had the Maritime Silk Road – but we had a whole infrastructure program for Africa, for the South of Europe, the Balkans, many corridors, including a Bering Strait

Tunnel connecting the Eurasian infrastructure with the American system, with highways and high-speed trains all the way to Chile and Argentina. And eventually, when all of this is built, you can go by maglev train from the southern tip of South America to the Cape of Good Hope in Africa.

We published this proposal; and the actual book you can find at the book table, including an early report about this, from 1997. The first report we published in German, in '91. This is not just about connection of infrastructure, but it has all the scientific conceptions of Mr. LaRouche's notion of physical economy.

Mr. LaRouche is probably the only economist in the West who deserves that name, because all the other neo-liberal economists have been so wrong in their predictions that they should probably take another job. Mr. LaRouche has given up his own scientific method and in this report you find there such extremely important conceptions as the connection between energy flux density in the production process and the relative potential population density, which can be maintained with that energy flux density; and there are other such important conceptions.

So this report was immediately published in China; the Chinese translated it into Chinese. We presented it in China in 2015. It was recommended by all the people who presented to all Chinese scholars, as the standard text on the Silk Road; and it has been sent to all major faculties and universities in China.

It was also published in Arabic, as you will hear about from Hussein Askary. And it is now coming out shortly in Korean, in German, and we have requests in other languages to come out also.

So, while we were publishing these reports, the New Silk Road promoted by China which has a few different names – first they called it One Belt, One Road; now they call it the

Belt and Road Initiative; I always call it the "New Marshall Plan Silk

Road," so that people get an idea. In any case, this policy of China has taken on a breathtaking dynamic. (Next slide)

In the meantime, many of these proposals are in different phases of realization. It has the Maritime Silk Road which is the outer line. In the meantime, China is building six economic corridors – as I said, it involves 70 nations, and over 30 international large organization, 4.4 billion people, and trillions in investments. And as I said, already now it's 12 times bigger than the Marshall Plan was.

(Next slide). This is the original One Belt, One Road, connecting China and Central and West Asia through an economic corridor. In June 2015, China and the five Central Asian governments agreed to build that and additional routes are being

planned to go into Afghanistan. One is already going into Iran; when President Xi was in Iran last year, he promised, – or they both promised that they would extend this New Silk Road beyond Iran into Iraq, Afghanistan, Syria, Turkey.

(Next) This is the new Eurasian Land-Bridge which connects China with Western Europe and it has shortened already the transport time for cargo, to two to three weeks from China – different cities, Chengdu, Chongqing, Yiwu, Duisburg, Lyon, Rotterdam, Hamburg, from five weeks via ocean. Already by mid-2016, there were over 2,000 rail shipments from China to Europe, and it is picking up speed. All the cities in Europe that are termini, such as Madrid, Lyon, Duisburg, they're all happy; they realize that they have tremendous benefits from it.

(Next. No, the next one, the China-Mongolia) This is China-Mongolia-Russia corridor. In June 2016, the three presidents signed a trilateral economic partnership, at the 11th Shanghai Cooperation Organization meeting; and this corridor alone involves 32 projects.

(Next) This is the China-Pakistan economic corridor, which is creating 700,000 new jobs in Pakistan. It will produce 10,400 MW power capacity and the investment of 46 billion by the Chinese in this corridor equals all the foreign investment since 1970 in Pakistan.

(Next) This is the China-Myanmar-Bangladesh corridor. This creating for the first time an express highway between India and China, and it goes through Bangladesh and Myanmar. This corridor will be 1.65 million km long; it will encompass 440 million people.

(Next). The China-Indochina Peninsula corridor. This will be a highway/rail and high-speed transport system connecting the ten largest cities of the region.

(Next) Africa – Djibouti-Ethiopia. [showing picture of refugees instead] Leave this picture please; this is very important. Because as we know Europe has been in large part destabilized by the refugee crisis, and there *is* a very big incentive, one would think, for Europeans to help develop Africa.

But so far, it is not coming from Europe, it's coming from China, India and Japan.

So, the Djibouti-Ethiopia railway just opened yesterday, so this is extremely good news. It opened yesterday, from Djibouti to Addis Abeba, 750 km and it was built by China; it employed about 20,000 Ethiopians and 5,000 Djiboutian, and it will be connected to the standard gauge railway in Kenya, which again, created 30,000 jobs. And this will obviously, among other things, transform the port of Mombasa and it will take cargo and passengers to the Ugandan border in one-tenth of the time it takes by road. A professor from the University of 'Nairobi School of Diplomacy', Prof. Gerishon Ikiara, said, and I agreed, that this whole program will "radically transform African participation in global trade in the next two decades and will catalyze the industrial transformation of Africa."

Now, there is another extremely important project

(next), which is the Transaqua project. Here you see the cover story of a Memorandum of Understanding between the Lake Chad Basin Commission and the Chinese engineering firm PowerChina. Now PowerChina is the company which built the Three Gorges Dam and several other large projects so they really know what they're doing; and they agreed with this contract to do a feasibility study about the Transaqua project.

This is the largest infrastructure project ever entertained in Africa. It was developed in the late '70s by an Italian firm Bonifica, and there, in particular, Dr. Marcello Vichi. Mr. LaRouche has promoted this project since he got news of it,

because it was a perfect way of solving many problems at the same time. As you know, Lake Chad is shrinking; it is presently only about less than 10% of its original size, and it affects the life of the entire people, 40 million people, in the Chad Basin. And naturally, it is already having drought effects and so forth.

The concept is simply to transfer the water from the Congo River, using the unused discharge of the Congo River water going into the ocean. Now, the Congo River is the second largest river in the world and it discharges 41,000 cubic meters/second into the ocean – unused. And the idea is to take only 3-4% of that

water and bring it into Lake Chad. There was a big campaign trying to convince the people in the different states along the Congo River, that it's stealing their water, and so forth, but that was really an effort by the Greenies and it has no substance to it whatsoever.

First of all, the idea is not to take the water from the Congo River, but from the west bank tributaries at an altitude that allows to bring water per gravity until the C.A.R./Chad watershed, which is an elevation of 500 meters, and then pour it

into the Chari River which is a tributary of Lake Chad. So this way you would create a 2,400 km long waterway which would

bring eventually 100 billion cubic meters of water per year into Lake Chad and also create navigable infrastructure.

Obviously, the Republic of Congo would be also a big beneficiary because it would give them access to a navigable waterway, electricity production, regulation of rivers and so forth.

PowerChina is now financing a feasibility study for a first phase of the project which would involve building a series of dams in the Democratic Republic of Congo, the Republic of Congo, and the Central African Republic. It would also potentially generate 15-25 billion kilowatt-hours of hydroelectricity through the mass movement of water by gravity; it would potentially create a series of irrigated areas for crops, livestock, of an area of 50-70,000 sq km in the Sahel zone in Chad, in the northeast of Nigeria, in the north of Cameroon, and in Niger. It would also make possible an expanded economic zone basically creating a new economic platform for agriculture, industry, transportation, electricity for 12 Africa nations.

So PowerChina has put up \$1.8 million for the first phase of the feasibility study and if the construction starts, this is a big project so it's not expected to be finished overnight, but it will take generations: But it will create livelihoods for 40 million people in the basin. And this is just one project, but there are many others. For example, Chinese Foreign Minister Wang Yi is just on a five-nation tour through Africa [Jan. 7-12] and was already in Madagascar, in Tanzania, is going to Zambia, Nigeria, Republic of Congo, and he's inviting all Africa nations to join the Belt and Road Initiative.

(Next) This is the expanded program of railways, nuclear power, just transforming the entire African continent. (Next) These are development plans for Latin America. The blue lines you see there, these are the longstanding, proposed high-speed railway routes in Latin America, which the Schiller Institute has proposed. In 1982, when Mr. LaRouche was

working with President José López Portillo of Mexico on these projects, he called it "Operation Juárez," to refer back to the best traditions of Mexican-American cooperation. And these are all projects which are obvious. If you look at the map of Africa or Latin America, you don't see that kind of infrastructure! If you see some railway, you see it as a small line from a mine to the port to exploit the raw materials, but you don't have infrastructure. And we had this idea, which Alexander von Humboldt, by the way, proposed in 19th century, so it's not that revolutionary; it's sort of obvious.

The red lines are the various Chinese proposals since the BRICS summit in Brazil in July 2014. The solid red line is the northern route of the Brazil-Peru transcontinental rail line. This was already agreed upon between the governments of Brazil and China a year ago; but then they had the coup in Brazil, Dilma Rousseff was impeached, so this came to a halt; also the new government in Peru is very reluctant. But there's a big movement: I just addressed a conference of economists in the Amazon region two months ago, and there's a whole movement, also associated with Fujimori party, who absolutely won the fight for that rail line because it is the step to the future.

There are three additional lines, one line would be including Bolivia into this rail line, and three additional lines through Argentina and Chile; China also wants to build three tunnels between Chile and Argentina to connect the Pacific and the Atlantic.

(Next) This is the Nicaragua Canal which is in the early stages of completion, also built by China. This will increase the speed of global shipping between Belem and Shanghai and cut the current route across the Atlantic and around Africa by 10% of the time.

So I can only mention the most important projects. There are many, many others. For example, China and Ecuador are building a science city in Ecuador where President Correa at the recent state visit of President Xi Jinping said that the collaboration between Ecuador and China will mean that

Ecuador soon will be on the same level as all industrialized countries. They have the idea to overcome poverty forever. The science city is going to have the most advanced fields of science.

Bolivia – Bolivia, which used to be a coca producing country, is now cooperating on space projects with China, with Russia, with India. So there is a completely new mood! I talked with many Africans – there was a big conference in Hamburg just a couple of months ago, where the Africans said, there is a completely new mood in Africa, there is a new paradigm: China, Japan, India are all investing, and the Europeans, if they don't shape up, they will become marginal and irrelevant. So there is a completely new optimism caused by this dynamic.

Now, just on a diplomatic level, this process of integration is going absolutely rapidly, especially since September last year, when you had on Sept. 2-3, the Eastern Economic Forum in Vladivostok where the integration of the Eurasian Economic Union and the Belt and Road Initiative was on the table. The Japanese Prime Minister Shinzo Abe participated in that conference, and Japan is now massively investing in the Far East of Russia, in terms of energy cooperation. Putin was just in Japan, as a state visit; Abe will go on a state visit to Russia this year. They're talking about settling the conflict concerning the Northern islands, the Kuril Islands. They're talk about a peace treaty between Russia and Japan, and obviously there is a complete strategic realignment going on. President Duterte changed the role of the Philippines from being the aircraft carrier for the United States in the South China Sea, to now, collaborate with China on economic cooperation, and also with Russia. The same by the way, goes for Turkey, which is now shifting and working with Russia, Iran and Syria, to bring peace to the region.

So there is a complete strategic realignment going on, which the Western media and Western politicians have just not got it yet. But this is very, very interesting.

So, then this continued from Vladivostok, immediately afterwards on Sept. 4-5, the G20 Summit in Hangzhou, where China took real leadership in saying the future recovery of the world economy must be based on innovation *and* he made very clear that this innovation must be shared with the developing countries, not to hold up or hinder their development.

So, it's a completely new paradigm, and I'll say something about that in a second.

Then you continue to the ASEAN meeting in Laos, the BRICS meeting in Goa, India in October, the APEC meeting in Lima in November, and it is involving all of these organizations and spreading very fast.

Why is Europe not joining this? Look, Europe is in bad shape. The EU is collapsing, the people in Italy *hate* by now the ECB, they hate Merkel, they have Schäuble, they hold Merkel responsible for the suffering of the population in Italy which is now reaching dimensions like Greece; Greece was destroyed – one-third of the Greek economy was destroyed by the austerity policy of the Troika. And you know, there's *nothing* left of the idea of unity in Europe. There are borders being built, Schengen is dead; look at the Eastern European countries, they're simply not – the Eastern European and Central European countries are reorienting towards China! The 16+1 this is the Central and East European Countries, they have extensive infrastructure cooperation with China. China is building up the port in Piraeus port in Greece; they're building a fast railway between Budapest and Belgrade, and many other projects.

But the problem with Europe is that at least the European EU bureaucracy and some governments, like the German one, they are still on the old paradigm, the geopolitical paradigm of globalization, of neoliberal policies, and they don't understand that what China has proposed and what is now the basis of a very close and determined strategic partnership between Russia and China they have put on the agenda a different model: To overcome geopolitics by a "win-win" strategy.

Now, most people at least in Europe and in the United States have a very hard time to think that. They cannot imagine that governments are for the common good, because we have not experienced that for such a long time. The common idea of all the think tanks, or most think tanks, is "China must have ulterior motives"; "China is just trying to replace the Anglo-American imperialism, with a Chinese imperialism." But that is not true! I mean, I'm not naïve: I have studied this extensively. I was in China for the first time in 1971, in the middle of the Cultural Revolution. I have seen China, how it was then, I travelled to Beijing, Tientsin, Qingdao, Shanghai, and to the countryside, and so I know what *enormous* transformation China has made in this period.

I went back to China in '96, after 25 years; already then it was breathtaking. But if you look, the Chinese economic model which has transformed 700 million people from extreme poverty to a decent living standard; and China is now committed to develop the interior region as part of their building of the New Silk Road, to eliminate poverty from China totally by the year 2020, and there are only 4 % left in poverty right now.

Now, China is offering their Chinese economic model to all participating countries in this New Silk Road conception and it is in the interest of Sweden. It would be in the interest of Germany because Germany is still, despite the Green insanity which has deformed many brains, is still a productive country.

The German 'Mittelstand' is still producing, I think, the third largest number of patents in the world. It is their natural interest to find cooperation not only in a bilateral cooperation, but in investments in third countries. It would be in the *best interest* of Germany – if Germany is freaked out about the refugees, which really has meant a complete destabilization of the country, why is Germany not cooperating, with Russia, with China, India, Iran, in the reconstruction of the Middle East? I think, now that the

Syrian government has started to rebuild Aleppo, at least building the hospitals, the schools, the Schiller Institute had proposed already in 2012 a comprehensive proposal for the development of the entire Middle East, from Afghanistan to the Mediterranean, from the Caucasus to the Gulf States, and it would be in the absolute self-interest because – sure you have to destroy ISIS and the terrorists with military means. But then you have to create conditions where young people in Syria, Iraq, Afghanistan, Yemen, have a reason to become doctors, scientists, teachers, so that they have a future, that that way you drive out terrorism forever!

And if all the big neighbors would cooperate: Russia, China, India, Iran, Egypt, Turkey, Italy, France, Germany, Sweden, you could change this region in no time! And you will hear about that soon from Hussein.

The same for Africa. The only minister in Germany who is reasonable is the Development Minister Gerd Müller, because he travels all the time to Africa and he says there will be the need for many millions of jobs for the young people of Africa in the next years; if we don't have them to create these jobs, many, many millions of people will flee from hunger and war and epidemics.

So would it not be in the self-interest that all the European nations join hands *with* the Chinese Silk Road initiative, and help to reconstruct and build up the economies of southwest Asia and Africa? I think that that mission would also really help to overcome the disunity of Europe, because you will not solve that problem by looking at your navel; but you will solve that problem by a joint mission for the greater good of mankind.

So, I think that this is all possible. It can happen this year, it can start this year, because China has committed itself to have two big summits this year – one summit will involve all the heads of state of the Belt and Road Initiative, and it can be the year of consolidation of the new paradigm.

Now there are a couple of elements which are also important for this new paradigm, because we are not just talking about infrastructure, and overcoming poverty. The next phase of the evolution of man is not just to bring infrastructure to all continents on this planet, but to continue that infrastructure into close space around us. This is the first time formulated in this way by the great German-American space scientist and rocket scientist Krafft Ehrlicke, who was the designer of the Saturn V of the Apollo project. He had this beautiful vision that if you look at the evolution over a longer period of time, life developed from the oceans with the help of photosynthesis; then you had the development of ever higher species, species with a higher metabolism, higher energy-flux density in their metabolism.

Eventually man arrived. Man first settled at the oceans and the rivers; then with the help of infrastructure, man developed the interior regions of the continents; and we are now with the World Land-Bridge picture – go back to the first image – this

will be, when it is built, the completion of that phase of the evolution of mankind, by simply bringing infrastructure into all landlocked areas of the world, and you will have – with the help of new methods to create water, with modern technologies,

create new, fresh water. For example, if you have peaceful nuclear energy you can desalinate huge amounts of ocean water; through the ionization of moisture in the atmosphere you can create new waters to solve the problem of desertification.

Right

now all the deserts are increasing; with these new technologies you can reverse that, make the deserts green, and just make this planet livable for all human beings!

But this is not the end: Mankind is not an Earth-bound species. Mankind is the only species which is capable of creative discovery, and the collaboration of all nations for space exploration and space research is the next phase of our evolution. Now China has a very ambitious space program.

They already landed the Yutu rover in 2014. Next year, they will go to the far side of the Moon, and eventually bring back helium-3 from the far side of the Moon, which will be an important fuel for

fusion power economy on Earth. Right now, we are very close to making breakthroughs on fusion power. The Chinese EAST program [Experimental Advanced Superconducting Tokamak] has reached, I think, 50 million degrees for plasma for several seconds. And just a couple of days ago, the stellarator in Greifswald, Germany, reached 100 million degrees for – I've forgotten how many seconds. But it means that in a few years, we can have fusion power! And that will create energy security, raw materials security, on Earth.

So we're looking at a completely new phase of civilization, and the far side of the Moon is very important because will not have the disturbances of cosmic radiation, as you have on the Earth-facing side of the Moon; the Sun and the Earth – this far side is shielded from a lot of this radiation so it will be possible to put up much better telescopes, you will be able to look into Solar System, into the Galaxy, into other galaxies much, much farther than so far.

And I don't know if any one of you have seen these pictures from the Hubble telescope: If you have not done that, please, go home or next weekend, take the time to look at these pictures from the Hubble telescope. I saw them, and I was completely excited, because now we know that there are – at least – 2 trillion galaxies! Now, I have a good imagination, but I cannot imagine that. It's just too big. And when you see these pictures which have already been taken, you have galaxies which look like the Milky Way; then you have totally different nebulas; you have all formations. And not one galaxy is like the other. Just imagine how big the Universe is?

And we know very, very little! But man is the only species which *can* know! No donkey will ever know about the great galaxies or – no dog will ever be able to breed rabbits to have better breakfast. They all like better breakfast, but

they don't know how to do it. Man is capable of overcoming every limitation, and the mind of man is a physical force in the Universe. We're not outside of the Universe, but what our mind invents or discovers, is part of the Universe. And that is a very exciting thing.

And there is lots to be found out about what is the origin and essence of life. What governs the laws of the Universe? What is the role of the mind in the Universe? I mean, these are all extremely exciting questions, and they all prove that man is not an Earth-bound species. So there is no need to be a Greenie, because we can bring man's knowledge applied to expand our role in the Universe. Even the ESA is now talking about a "Village on the Moon."

Krafft Ehrlicke at the time had said, that building an industrial center on the Moon as a stepping stone for further travel of space will be important. And you now see the shaping up of new economic platforms. The first platform, Mr. LaRouche has developed this notion of an economic platform to signify a period of economic development which is governed by certain laws, like for example, the development of the steam engine created a new platform; the development of railway created a new platform; fission is creating a new platform. And that platform is always governed by the most advanced technologies of that time. And you can already see that this infrastructure development of close-by space, the first platform is simply that man is able to reach the orbit! That's not self-evident. If you would have told man in the Middle Ages that you will get on a spaceship and go into orbit, he would have said you're crazy!

Now we can already see we have manned space travel and we can now connect to where the Apollo project stopped after the assassination of Kennedy, 40 years ago; but now China, India, Russia, they all continue that process. India has also been extremely ambitious space project.

And so, the first economic platform will be simply to leave the planet Earth and to go into orbit; the second economic platform of space research will be to have an industrial base on the Moon and to eventually start to produce raw materials from

space. Because you will, as this continues, not always transport materials from the Earth for your space travel, but once you have fusion as a propulsion fuel where the speed will become much larger, you will be able to take materials from asteroids, from other planets, for your production and your requirements in space. And then longer space travel between planets as the third platform, which is already visible.

Now, I could – this is very exciting, and once you start to think about it, it shows that mankind is really capable of magnificent achievements, and that we should really overcome geopolitics. Geopolitics is like a little, nasty two-year-old

boy who is not yet educated and who knows nothing better than to kick his brother in the knee. Now that's about the level of geopolitics.

What Xi Jinping always talks about is that we have to form a "community of destiny for the common future of mankind," and that is exactly what the Schiller institute set out in '84, when we said we have to fight for the common aims of mankind. And these common aims of mankind must come first, and no nation should be allowed to have a national interest or the interest of a group of nations, if it violates this higher common aims of mankind. And the areas of working together, a crash program for fusion, space cooperation, and breakthroughs in fundamental science.

All of this however must be combined with a Classical Renaissance, a dialogue of cultures on the highest level, and we have already very successfully at Schiller Institute conferences, practiced that, where we had European Classical music, Bach,

Beethoven, Verdi, Schubert, Schumann; Chinese Classical music, Indian poetry. You have this coming Saturday in New York, a

beautiful event on style of civilizations, of cultures, where we will have a Chinese professor talking about literati painting.

You know, in Chinese painting, you have poetry, calligraphy and painting, in one. And for Westerners, it's a complete revelation, because this does not exist in European painting. People get completely excited because they discover that there are beautiful things to discover in other cultures! And once you study and know these other cultures, xenophobia and racism disappears! Because you realize that it's beautiful that there are many cultures, because there are universal principles to be

discovered in music, one musician will immediately understand another musician because it's a universal language. Scientists speak a universal language; they understand each other.

And so the future of civilization will be a dialogue between Plato, Schiller, Confucius, Tagore, and many other great poets, scientists of the past. So, if you give every child access to these things, which is also in reach, I can see that we will have

a new era, a new civilization of mankind. And I would invite all of you to not just look at it, but be part of it.

[applause]

**Helga Zepp-LaRouche løfter
tilhørere til sublime højder,
på Schiller Institut/EIR-**

seminar i Stockholm.

Uddrag på dansk af Helgas tale

12. jan., 2017 – Sublimt er det eneste, passende ord til at beskrive Helga Zepp-LaRouches intense og smukke præsentation og den atmosfære, hun skabte hos tilhørerne, med 60 deltagere (lokalet var helt fyldt) på Schiller Instituttets/EIR's seminar, der blev afholdt i Stockholm den 11. januar, med titlen, »Donald Trump og det Nye Internationale Paradigme«. Helga Zepp-LaRouches optræden var ikke annonceret på forhånd, og hun skabte en stor succes for hele anledningen med arrangementet. Hendes tale bevægede tilhørerne til at adressere den grundlæggende, epistemologiske – erkendelsesteoretiske – dybere mening med Den Nye Silkevej, og meningen med menneskehedens udvikling i universet. Denne dybere mening rørte endda de tilstedeværende diplomater. En ambassadør fra et betydningsfuldt, asiatisk land indledte under diskussionsperioden en diskussion om netop nødvendigheden af at adressere disse bredere kulturelle og menneskelige implikationer.

Alt i alt var sytten diplomater til stede, heriblandt syv ambassadører! (Dette har intet fortilfælde i LaRouche-bevægelsens historie i Sverige.) Fire europæiske lande var repræsenteret, ni lande fra Asien og fire lande fra Afrika. En kinesisk reporter kom til sit andet seminar, talte med Helga og tog billeder. Blandt de øvrige deltagere var kontakter fra forskellige svenske sammenslutninger, der arbejder for venskab med Rusland, Ukraine, Syrien, Yemen, Somalia, området omkring Det baltiske Hav (Østersøen) og en anden gruppe, der arbejder for at forlade EU, så vel som også tre kontakter fra erhvervslivet og mangeårige aktivister i den svenske LaRouche-bevægelse.

Formanden for Schiller Institutet i Sverige, Hussein Askary, præsiderede seminaret og bød deltagerne velkommen. Dernæst holdt Helga Zepp-LaRouche hovedtalen, der havde en håbefuldt vision for verden. Hun gav en vurdering af de aftrædende neokonservatives og etablerede mediers igangværende kamp for at afvise berettigelsen af valget af Donald Trump. Hun påpegede den brede reaktion på den af de neoliberale anstiftede katastrofe, som værende det reelle grundlag for valget af Trump, så vel som også andre lignende reaktioner i hele verden, og sagde, at det er dér, man skal lede efter grunden til, at Trump blev valgt, og ikke i nogen computerhacking. Eftersom tilhørerne for det meste bestod af nye folk, fremlagde hun Schiller Institutets historie, der samtidig er historien om politikken med Den Nye Silkevej. Hun beskrev processen med, at økonomien udvikler sig fra en platform til en anden og påpegede den kinesiske politik for at satse på den næste, økonomiske platform gennem en Månebaseret industriel udvikling, for menneskehedens videre udvikling som en art, der ikke er bundet til planeten Jord. Kinesernes motivering for deres globale politik kom frem under diskussionsperioden, i sammenhæng med Afrika. Helga understregede her, på basis af sin baggrund med mangeårige studier af Kinas historie og konfuciansk tankegang, at hendes konklusion er, at Kina virkelig forfølger en »win-win«-politik baseret på det konfucianske begreb om at tilstræbe visdom og harmoni. Hun understregede nødvendigheden af en klassisk renæssance for, at det Nye Paradigme kan blive en succes, og at dette ikke er et punkt, vi kan overlade til Donald Trump.

Efter Zepp-LaRouches hovedtale gav Hussein Askary en kort gennemgang af perspektivet for Sydvestasien og Afrika. Dernæst holdt man en pause, hvor man nød kaffe og wienerbrød, der var doneret af en kontakt. Mange af deltagerne brugte lejligheden til at få taget deres foto sammen med Helga, og til at samtale med hende. To ambassadører, én fra Sydøstasien og én fra Sydvestasien, opsøgte Helga for at give udtryk for deres dybeste påskønnelse af hendes præsentation og skønheden i

hendes tankegang.

Denne begivenhed var et sandt gennembrud for vores organisering i Sverige, med en kvalitet og intensitet, der vil bevæge vores politiske arbejde i dette land ind i nye dimensioner.

Uddrag af Helga Zepp LaRouches tale ved Schiller Institut/EIR-seminar i Stockholm, 11. januar, 2017

Lad mig begynde med valget af Trump. Jeg har aldrig, i hele mit politiske liv, der er temmelig langt, flere årtier – jeg har aldrig i hele mit politiske liv set et sådant hysteri på vegne af de neokonservative, på vegne af etablissementets politikere, på vegne af de liberale medier, som med hensyn til Trump. Det skal indrømmes, at Trump ikke opfylder Baron von Knigges regler for god opførsel – han var en tysker, der i det 18. århundrede udviklede reglerne for god, diplomatisk opførsel. Men årsagen til [fremkomsten af] Trump er, at han simpelt hen lovede en afslutning af det politiske paradigme, der lå til grund for otte år med George W. Bush og otte år med Barack Obama, og som var en direkte fortsættelse af Bush-Cheney-politikken.

Og det var en god ting, for det var helt tydeligt, hvis Hillary Clinton havde vundet valget i USA, at alle de politikker, hun forfulgte, inklusive en flyveforbudszone over Syrien og en ekstremt krigerisk politik over for Rusland og Kina, ville have betydet, at vi ville have været på en direkte kurs til Tredje Verdenskrig. Hvis I har nogen tvivl om dette spørgsmål, vil jeg med glæde besvare jeres spørgsmål under spørgsmål & svar perioden.

Så den kendsgerning, at Hillary ikke vandt valget, var ekstremt vigtigt for bevarelse af verdensfreden. Jeg mener,

at, af alle de løfter, Trump hidtil har afgivet, så er den kendsgerning, at han sagde – og gennem udnævnelsen af disse forskellige medlemmer af kabinettet, hvis de alle sammen kommer igennem nomineringsprocessen i Senatet – at han vil normalisere relationerne mellem USA og Rusland, efter min mening *det vigtigste skridt*. For, hvis relationen mellem USA og Rusland er ordentlig og baseret på tillid og samarbejde, så mener jeg, der er et grundlag for at løse alle andre problemer i verden. Hvis denne relation er som modstandere, så er verdensfreden i ekstrem fare.

Så efter min mening er der grund til at tro på, at dette vil ske. Den russiske reaktion har været meget moderat, men optimistisk omkring, at dette kan ske. Ser man på udnævnelserne, så er der flere kabinet-medlemmer og andre personer på andre høje poster, der også går ind for at forbedre relationen med Rusland, såsom Tillerson, der angiveligt skal være udenrigsminister; general Flynn, der er en konservativ militærmand, men også går ind for normalisering med Rusland, og mange andre, så jeg mener, det er et godt tegn.

Hvis man ser på reaktionen fra den neokonservatives/neoliberales side på begge sider af Atlanten, på dette valg af Trump, så kan det kun beskrives som *fuldstændig* hysterisk. *Washington Post* har en artikel i dag, »Hvordan man fjerner Trump fra embedet«, og kalder ham en løgner, og enhver nedsættende ting, man kan forestille sig, fuldstændig utroligt; reaktionen i Tyskland var – [forsvarsminister Ursula] von der Leyen sagde morgenen efter valget, at hun var »dybt chokeret«, dette var »forfærdeligt«, dette var en katastrofe, og sådan bliver det ved. Så de er endnu ikke kommet sig.

Og så er der naturligvis rapporterne fra de forskellige amerikanske efterretningstjenester, Clapper, Brennan, Comey fra FBI, og de offentliggjorde alle sammen den kendsgerning, at det var russisk hacking af e-mails fra DNC og Podesta, der

skulle have stjålet valget, fordi de angiveligt skulle have ændret amerikanernes mening til at stemme på Trump.

Jeg mener, at dette er latterligt. Ikke alene har mange cyber-eksperter i Europa, og også i USA, allerede sagt, at alle tegnene tyder på, at der ikke var nogen hacking, men at et insider-læk, der røbede denne information, er mere sandsynligt, og der findes absolut *ingen* beviser på, at det skulle være russisk hacking. Det, der selvfølgelig bliver mørklagt med denne historie, er, hvad handlede »hackingen« om? Det var »hacking« af e-mails, der beviste, at Hillary Clinton manipulerede valget imod Bernie Sanders! Det taler man ikke længere om; men hvis der var nogen tænkning, ville jeg sige, hør her – og der er mange mennesker, der indser, f.eks. en meget betydningsfuld fransk efterretningsmand, Eric Danécé, der er en tænketank-person på højeste niveau i Frankrig, og som sagde: Det er helt klart, hvorfor de udgav denne historie, for de neokonservative måtte forvente den store udrensning, og mange af dem ville miste deres position, og det er grunden til, at de alle blev enige om denne historie og ændrede narrativen.

Den virkelige narrativ er, at det var det neoliberale globaliseringssystems uretfærdighed, der simpelt hen krænkede flertallet af befolkningens interesser, især i »rustbæltet«. I valgkampen var Hillary Clinton så arrogant, at hun ikke engang tog til Ohio eller nogle af de andre stater, der tidligere var industrialiserede. Man må indse, at dér – at USA, i modsætning til, hvad man for det meste rapporterer i de vestlige medier i Europa, befinder sig i en tilstand af økonomisk kollaps. De har for første gang [nogensinde] en faldende forventet levealder; der er én indikator, der viser, om det går et samfund godt eller skidt, og det er, at den forventede levealder stiger eller falder. I USA falder den for både mænd og kvinder. I den 16 år lange periode med Bush-Cheney og Obama, som man kan tage som en samlet pakke, er selvmordsraten firdoblet i alle aldersgrupper; årsagerne er alkoholisme,

narkoafhængighed, håbløshed, depression pga. arbejdsløshed. Der er omkring 94 mio. amerikanere i den arbejdsdygtige alder, der ikke engang er talt med i statistikken, fordi de har opgivet ethvert håb om nogensinde igen at finde et job. Hvis man for nylig har rejst i USA, så er USA virkelig i en forfærdelig forfatning; infrastrukturen er i en forfærdelig tilstand, og folk er simpelt hen ikke glade.

Så valget, og narrativen var derfor årsagen til, at Hillary blev stemt ude, fordi hun blev opfattet som den direkte fortsættelse af disse 16 år, og forsøget på at ændre denne narrativ ved at sige, at det var »russisk hacking«, er temmelig åbenlys.

Men nu er der 10 eller 9 dage tilbage, til den nye præsident indsættes. Og det er ikke en periode for afslapning, for igen, Obamas gamle team forsøger på en måde, der ikke har fortilfælde, at skabe omstændigheder for den tiltrædende præsident Trump for at tvinge ham til at fortsætte Obamas kurs. For kun et par dage siden begyndte de f.eks. en deployering af amerikanske tropper og NATO-tropper, der skal deployeres ved den russiske grænse i De baltiske Lande, i Polen og Rumænien, via den tyske by Bremerhaven, hvor 6.000 tropper landede med tungt militærudstyr; f.eks. amerikanske Abrams tanks, Paladin artilleri, Bradley kampvogne, 2.800 stk. militært isenkram, 50 Black Hawk helikoptere, som involverer 1.800 stk. personel; 400 tropper, der skal tilknyttes de 24 Apache-helikoptere.

Denne deployering skal selvfølgelig være en provokation mod Rusland, og det er meningen, at det skal gøre det meget vanskeligt for Trump at begynde at forbedre relationerne.

Et andet område, hvor man kan se dette forsøg på at tvinge Trump, er med spørgsmålet om THAAD-missilerne i Korea, hvor Nordkorea nu har hævdet, at de kan lancere deres ICBM'er overalt, til enhver tid; og iflg. kinesiske eksperter er USA alene ansvarlig for, at Nordkorea opfører sig på denne måde.

Sydkorea med den fratrædende præsident Park Geun-hye, der muligvis snart bliver afsat ved en rigsretssag, måske inden for få dage eller uger; hun gik med til at få en specialbrigade med en 1.000-2.000 mand stor specialenhed, der i tilfælde af krig angiveligt skal eliminere Pyongyang-kommandoen, inkl. Kim Jong-un; og dette forværrer situationen, for i betragtning af sådanne tings historie, kan man ikke vide, hvornår øjeblikket til sådanne handlinger kommer.

For det tredje ses det af deployeringen af det amerikanske hangarskib *USS Carl Vinson* til Asien, i nærheden af Kina. Dette hangarskib er et atomdrevet skib af Nimitz-klassen, og det vil ankomme præcis den 20. januar, den dag, Trump overtager embedet. *Global Times*, den officielle kinesiske avis, sagde, at denne deployering har til hensigt at ødelægge potentielle forhandlinger med Kina og andre lande i området; det skal selvfølgelig også slå en sur tone an i de amerikansk-kinesiske relationer.

Der er andre bestræbelser på at ændre og bestemme narrativen i perioden efter Obama. Ash Carter, USA's forsvarsminister, har netop holdt en pressekonference, hvor han sagde, at det kun var USA, der bekæmpede ISIS i Syrien. Der skal en solid portion frækhed til at sige dette, for alle i hele verden ved, at, uden præsident Putins beslutning om at intervenere militært i Syrien, med start i september 2015, og med enorm støtte fra russiske luftstyrker til de syriske troppers kamp, ville denne militære situation i Syrien aldrig have udviklet sig. Og det var tværtimod USA's meget tvivlsomme opførsel, hvor de støttede diverse terroristgrupper, der forlængede denne proces og forsinkede den.

Men også som et forsøg på at tvinge narrativen var selvfølgelig John Kerry, der for en uge eller så siden holdt en tale, hvor han sagde, at det var det Britiske Parlament, der skulle have forhindret den amerikanske militærintervention i Syrien. Alle disse mennesker må tro, at hele verden har en meget kort hukommelse, for jeg husker ganske tydeligt, at det

var general Michael Flynn, der i sin egenskab af leder af DIA [Defense Intelligence Agency] offentligt udtalte, at det var Obama-administrationens plan at opbygge et kalifat i området med det formål at få et regimeskifte imod Assad, og han blev dernæst fyret af [DNI] Clapper. Og der ligger en vis ironi i det faktum, at her sidste fredag mødtes Trump med Clapper, Brennan og Comey i Trump Tower, hvor disse tre herrer ville imponere Trump med deres historie om den russiske hacking; den anden person, der var sammen med Trump, var general Flynn, der nu sidder i førersædet [til at blive national sikkerhedsrådgiver]. Så man kan forvente, at sandheden ikke bliver undertrykt i al evighed. Det var faktisk kort før den amerikanske militære intervention i 2013, den amerikanske militære aktion var planlagt til at skulle finde sted om søndagen; det havde vi fra velunderrettede kilder i Washington, og i sidste øjeblik tog formanden for generalstabscheferne, general Martin Dempsey, hen til Obama og sagde, »De bør ikke starte en krig, når De ikke ved, hvordan den vil ende. Og hvis De ikke spørger Kongressen, bliver De stillet for, eller risikerer at blive stillet for en rigsret.« Kun pga. dette spurgte Obama den amerikanske Kongres, og Kongressen stemte nej, og den amerikanske intervention blev forhindret.

Så det forholdt sig altså helt anderledes. Og dette forsøg på at fikse narrativen vil ikke lykkes.

Jeg kan ikke sige, hvordan denne Trump-administration vil blive. Jeg nævnte vist det ene punkt, jeg er sikker på: Jeg tror, vi sandsynligvis først i februar eller endda hen i marts får at se, hvem, der faktisk vil være i hans regering, hvem, der vil blive godkendt af Senatet. Men der er andre interessante elementer: Trump havde f.eks. i sin valgkampagne lovet at investere \$1 billion i fornyelse af infrastrukturen i USA. Det er virkelig godt, som jeg sagde, for USA har et presserende behov for at blive udbedret. Det vil imidlertid kun virke, hvis et andet af Trumps løfter, som han lovede i

oktober i North Carolina, om, at han ville indføre det 21. århundredes Glass/Steagall-lov, bliver ført ud i livet, for det transatlantiske finanssystem er stadig på randen af bankerot. Vi kunne få en gentagelse af det finansielle sammenbrud i 2007-08, hvad øjeblik, det skal være; og *kun*, hvis vi får en Glass/Steagall-lov i Franklin D. Roosevelts tradition, det, som Roosevelt gjorde i 1933 ved at opdele bankerne, ved at fjerne det kriminelle element i banksystemet, og dernæst erstatte det med en [statslig] kreditpolitik i Alexander Hamiltons tradition, kan man råde bod på denne situation. I modsat fald kan man ikke finansiere \$1 billion til infrastruktur.

Helgas tale kan ses her:
https://www.youtube.com/watch?v=cdl0Hxg_Ubc

Engelsk udskrift af hele talen kan læses her:

Xi Jinping i Schweiz og Davos

14. jan., 2017 – Den kinesiske præsident Xi Jinping vil besøge Schweiz 15.-18. januar og vil – for første gang nogensinde for en kinesisk leder – deltage i Davos Økonomiske Verdensforum. Den kinesiske præsident vil begynde sit besøg den 15. jan. med bilaterale forhandlinger, som vil forsætte den 16. jan.; dernæst deltager han i Davos som taler, og den 17. jan. vil han besøge FN's kontorer i Genève.

I et interview til Xinhua understregede den schweiziske ambassadør til Kina, Jean-Jacques de Dardel, at fokus for schweizisk-kinesiske relationer ligger på samarbejde og innovation. Allerede under den schweiziske præsident Johann Schneider-Ammanns besøg i Beijing i april sidste år, indgik de to sider en aftale om et Innovativt Strategisk Partnerskab.

Dette er den første aftale nogensinde af denne art, som Kina har indgået med et andet land.

»Kina ønsker mere innovation, og Schweiz er en mester i innovation. I denne henseende er det fornuftigt at koncentrere os om innovation for at fylde de bilaterale relationer med liv«, sagde de Dardel. Både den schweiziske strategi »Industri 4.0« og den kinesiske »Made in China 2025« forfølger de samme mål, dvs., at forbedre produktion, fjerne det unødvendige og styrke den teknologiske drivkraft for vedvarende udvikling, sagde han.

Schweiz har besluttet at anerkende Kinas status inden for markedsøkonomi. »Vi er overbevist om, at inklusion er bedre end eksklusion«, sagde de Dardel.

Kina har forpligtet sig til multi-lateralisme og er parat til at spille en langt større rolle i beslutninger omkring verdensøkonomisk politik, sagde ambassadøren. Han gav eksempler på dette, inkl. den succesrige organisering af G20, konceptet for og implementeringen af Silkevejsinitiativet og landets indsats for at skabe Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB).

Schweiz var det første, vestlige land, der officielt anerkendte Kina i 1950; det var det første land, der indgik en frihandelsaftale med Kina i 2007, og det har også anerkendt Kinas fulde status i WTO. Det schweiziske elevatorfirma Schindler var det første, vestlige foretagende, der indgik et joint venture-selskab med et kinesisk selskab allerede i 1970'erne. Schweiz og Kina har fortsat 20 samarbejdsformater, fra industrielle til andre omkring juridiske spørgsmål og spørgsmål om menneskerettigheder. Den schweiziske ambassade i Beijings chargé d'affaires, Alain Gaschen, kaldte Xi Jinpings besøg for »et vigtigt skridt fremad i udviklingen af bilaterale relationer«, i et eksklusivt interview med CCTV.

Som han har for vane, når han besøger et andet land, skrev Xi

Jinping en kronik om fredagen i Neue Züricher Zeitung forud for sin ankomst. Han skrev: Den kendte schweiziske digter og Nobelhædrede Carl Spitteler sagde engang, at der ikke findes større lykke end at have venner, der deler det samme synspunkt og den samme skæbne, som én selv.« Han gennemgik også historien om de to landes særlige relation, som refereret i ambassadør Dardels interview med Xinhua

Foto: Præsident Xi Jinping i Kina.

NATO-vicegeneralsekretær Gottemoeller: Vi stoppede russisk invasion af Baltiske Stater (!)

14. jan., 2017 – NATO-vicegeneralsekretær Rose Gottemoeller, en tidligere højtplaceret embedsmand i præsident Obamas Udenrigsministerium, var i Litauen til en sikkerhedskonference den 12.-13. jan. Mens hun var der, gav hun et interview til *Baltic Times*, hvor hun faktisk hævdede, at NATO's troppedeployeringer til de Baltiske Stater og Polen havde forhindret en russisk invasion af disse lande. »Der var ingen planer om, at amerikansk militær skulle komme tilbage til Europa, før Ruslands truende opførsel over for de Baltiske Stater, over for NATO-alliancen generelt, og før den oprustning, der har fundet sted, som jeg refererede til for et øjeblik siden, såvel som også deres annektering af Krim«, sagde hun, med reference til ankomsten af en amerikansk pansret brigade til Polen i denne uge. »Det, NATO-alliancen gør, understreger vi altid, er i proportion og afmålt og

defensivt, og det er virkelig sådan, NATO går frem på en meget, også bevidst måde, hvor vi ikke haster ind i noget.«

Som sædvanligt for NATO's vedkommende, så begyndte historien omkring marts måned, 2014, da Rusland angiveligt skulle være rykket ind i Krim (fakta er, at de aldrig havde forladt Krim, da de opretholdt flådebasen i Sevastopol), og de (NATO) udelukker således NATO's ekspansion af historien, kontroversen over missilforsvaret, den voldelige afsættelse, støttet af Vesten, at den demokratisk valgte regering i Ukraine og mange andre tegn på NATO's aggression over for Rusland over en periode på mere end 20 år. Ved at udelukke denne del af historien, kan NATO komme med det argument, at det »responderer« til russisk »aggression«, når kendsgerningen er, at de russiske forholdsregler faktisk er responser til den trussel, det ser komme fra NATO.

Foto: NATO-vicegeneralsekretær Rose Gottemoeller, i Litauen.